KAKO JE PRIŠEL ANGEL K MENI IN SLUŽBA, KI MI JE PREDANA

Chicago, IL, ZDA
17. januar 1955

1 Bratje so verjetno… Vidim več snemalnikov tu spodaj in to bo šlo naprej, seveda. Če boste kadarkoli želeli vedeti, kaj vam je Sveti Duh povedal, vidite tukaj brate, ki imajo te snemalnike in boste uspeli skozi njih dobiti natančno zadevo.

Bodite pozorni in poglejte, če se vse ne zgodi ravno tako, kot je rečeno. Če slišite, da je izgovorjeno: »Tako govori Gospod ali ›določene stvari‹ ali ›to je na ta način‹ ali..., « samo ponovno preverite in poglejte, če je to prav ali ne. Vidite? To je vedno na ta način.

2 Torej, sedaj pa malo ozadja… Jaz sem nocoj na nek način srečen, da nas je tukaj samo nekaj. Mi smo vsi domačini, kajne? Nihče od nas ni tujec. Mi ne bi… Jaz lahko uporabljam svojo Kentucky slovnico in se počutim kot doma, ker smo pravkar… S tem ne kritiziram Kentucky, če je kdo tu iz Kentuckya. Je kdo tukaj iz Kentuckya? Dvignite svoje roke. Hej, moral bi se počutiti kot doma, ali ne? To je zelo dobro.

Moja mati je dajala v najem penzion. Nekega dne sem šel tja, da bi izvedel… Tam je bivala večja skupina in postavljena je bila dolga miza. In jaz sem dejal: »Koliko vas je iz Kentuckya? Vstanite.« Vsi so vstali. Tisto večer sem odšel v cerkev, v svojo cerkev in sem dejal: »Kdo izmed vas je iz Kentuckya?« Vsi so vstali. In tako sem dejal: »No, to je zelo dobro.« Misijonarji so opravili dobro delo. Tako smo hvaležni zaradi tega.

3 Torej, v Knjigi Rimljanom, 11. poglavje in 28. vrstica… Sedaj pozorno poslušajte branje iz Pisma.

Glede na evangelij so sovražniki, in sicer v vaš prid, glede na izvolitev pa so ljubljeni, zaradi očetov; kajti Bog se ne kesa svojih milostnih darov in svojega klica.

Sedaj molimo. Gospod, nocoj nam pomagaj, ko se polni spoštovanja približujemo k temu, z vsemi svojimi srci, z iskrenostjo, te stvari bodo rečene samo za Tvojo slavo. In pomagaj mi, Gospod, in položi v moj um samo stvari, ki morajo biti rečene in koliko tega naj bo rečenega. Zaustavi me, ko je Tvoj čas. Prosim, da bi vsako srce prejelo te stvari, v korist bolnih in pomoči potrebnih v tem občinstvu. Jaz to prosim v Imenu Jezusa Kristusa. Amen.

4 Torej, želim govoriti o tej temi, ko nas je malo. Ne bom vas zadrževal predolgo, svojo uro bom položil sem in dal vse od sebe, da vas spustim pravočasno, tako da se lahko jutri zvečer zopet vrnete. Torej, bodite v molitvi. Ne verjamem, da je fant razdelil kartice. Nisem ga še vprašal, ali je… In če ni, pa tudi če je ali ne, to sedaj ni pomembno. Tukaj imamo kartice, če bomo morali koga od njih poklicati. Torej, če ne, zakaj, videli bomo, kaj pravi Sveti Duh.

Torej, če boste sedaj pazljivo poslušali, ta moj… Tukaj nas je le nekaj in dobro je, da to povem, ker se to tiče mene osebno. In to je razlog, zakaj sem nocoj bral ta del Pisma: da bi lahko videli, da so darovi in poklicanost nekaj, kar si nihče ne more zaslužiti.

5 Ko je Pavel tukaj govoril, je dejal: »Judi so bili v liniji Evangelija zaslepljeni in oddaljeni od Boga,« in to je zaradi nas. Toda predhodna vrstica pravi: »Ves Izrael bo rešen.« Ves Izrael bo rešen, v skladu z izborom. Bog Oče jih je ljubil in zaslepil, da bi mi pogani lahko imeli kraj kesanja, da bi se preko Abrahama, po njegovem potomstvu, lahko blagoslovil ves svet v skladu z Njegovo Besedo. Ali vidite, kako je Bog suveren? Njegova Beseda enostavno mora biti. On preprosto ne more biti nič drugega. In sedaj smo… Bog nas je izvolil. On je izvolil Jude in On je…

6 Vse te stvari so Božje predznanje. Ko je on govoril o njih, je že v naprej vedel, kaj bo. Torej, Bog, da bi bil Bog, je že od začetka moral poznati konec, sicer ne bi bil neskončen Bog.

Bog ne želi, da bi se kdorkoli pogubil. Zagotovo ne! On ne želi, da bi kdo propadel. Ampak na začetku, na začetku dni, sveta, je Bog natančno vedel, kdo bo rešen in kdo ne bo rešen. On ni želel, da bi bili ljudje izgubljeni. Njegova volja ni, da bi kdo bil izgubljen,

temveč je Njegova volja, da reši vsakega. Toda On je od začetka vedel, kdo bo in kdo ne. Zaradi tega razloga je moral vnaprej reči: »To se bo zgodilo. To se bo zgodilo,« ali, » to bo tako. Ta človek bo takšen.« Vidite?

7 On lahko ve vnaprej, ker je On neskončen Bog. Če veste, kaj to pomeni, to je enostavno to, da ni ničesar, kar On ne bi vedel. Vidite? On ve. Dobro, ničesar ni pred začetkom časa in ne po koncu časa. On še vedno vse ve. Vse je v Njegovih mislih. In potem, kot je Pavel dejal v Rimljanih, v 8. in 9. poglavju: »Zakaj potem še vedno ugotavlja krivdo?« Tako mi to vidimo. Toda Bog…

Tako kot je z oznanjevanjem Evangelija. Nekdo je dejal: »Brat Branham, ti verjameš v to?«

Dejal sem: »Poglej.«

Dejal je: »Morate biti kalvinist.«

Jaz sem dejal: »Jaz sem kalvinist tako dolgo, dokler je kalvinizem v Svetem Pismu. «

Torej, obstaja ena od vej na drevesu in to je kalvinizem, vendar je na drevesu še več vej. Drevo ima več kot samo eno vejo. To želi zrasti v večno varnost in potem vi preidete v univerzalizem in tam nekje odpadete in potem temu ni konca. In ko greste skozi kalvinizem, se vrnete in začnete na armenianizmu. Vidite, to je druga veja drevesa in potem še ena veja na drevesu in to se samo nadaljuje. Vse to skupaj tvori drevo. Zato verjamem v kalvinizem, dokler se on nahaja v Svetem Pismu.

8 In jaz verjamem, da je Bog vedel že pred stvarjenjem sveta in je izbral Cerkev v Kristusu in je ubil Kristusa že pred stvarjenjem sveta. Pismo pravi tako: »On je Božje Jagnje, ki je bilo zaklano pred stvarjenjem sveta.« Vidite? In Jezus je dejal, da nas pozna, še preden je nastal svet. Pavel je dejal, da nas je On poznal in nas vnaprej določil kot svoje otroke v Jezusu Kristusu, še preden je bila formirana zemlja. Takšen je Bog. To je naš Oče. Vidite?

Torej ne skrbite, kolesa se vrtijo ravno prav, vse prihaja ravno ob pravem času. Edina stvar je vstopiti v Njegov obrat. In to je dobra stran tega. Potem veste, kako delovati, ko vstopite v Njegov obrat.

Torej, sedaj poglejte, darovi in pozivi so brez kesanja. To je edini način, da lahko s Pismom predstavim svojo poklicanost v Gospodu. In verjamem, da sem nocoj s prijatelji, ki bodo to zagotovo razumeli in ne bodo mislili, da je to nekaj osebnega, ampak da bi lahko razumeli in vedeli, kaj je Gospod povedal, da bo storil in našli nekaj, kar se premika in bi temu sledili.

9 Torej, na začetku, prva stvar, ki se je sploh spomnim, je vizija. Prva stvar, ki se je v svojih mislih lahko spomnim, je vizija, ki mi jo je dal Gospod. In to je bilo že pred mnogimi, mnogimi leti. Bil sem majhen fant in sem imel kamen v svoji roki.

Torej, oprostite mi, spomnim se lahko, da sem nosil dolgo obleko. Ne vem, ali je kdo izmed vas dovolj star, da bi se spomnil časa, ko so majhni fantki nosili dolge obleke. Kdo izmed vas se spomni, da so otroci (da, da) nosili dolge obleke?

No, jaz se lahko spomnim, kako sem se v majhni stari koči, kjer smo živeli, plazil po tleh. In tam je bil nekdo (ne vem, kdo je bil), ki je vstopil. In mama mi je dala majhen moder trak v mojo obleko. Komaj sem bil sposoben hoditi. Takrat sem se plazil in vtikal svoj prst v sneg na njegovih čevljih in jedel sneg s teh obuval, ki so bila ob ognjišču, da bi se segrela. Spomnim se, da me je mama udarila zaradi tega.

10 In naslednja stvar, ki se je spomnim, verjetno je bilo približno dve leti kasneje, imel sem majhen kamen. Moralo je biti, da sem bil star okrog tri leta in pol in moj bratec je imel nepolni dve leti. In tako sva bila na dvorišču za hišo, kjer je bilo staro delovišče, kamor so vlekli drva in jih sekali. Koliko od vas se spominja tistih dni, ko ste morali vleči drva nazaj na dvorišče in jih sekati? Zakaj bi moral nocoj nositi kravato? Jaz sem pravzaprav doma.

Tam zunaj na tem starem koščku dvorišča je bil potok, ki je tekel in prihajal od izvira. Imeli smo neko staro črpalko za vodo iz bučke, ki je bila pri izviru, kjer smo zajemali vodo in jo prelivali v star škaf iz cedrovega lesa in to prinašali dol.

11 Spominjam se, ko sem zadnjič videl svojo staro mamo. Preden je umrla, je bila

stara sto deset let. In ko je umrla, sem jo dvignil z rokami in jo držal na ta način - preden je izdihnila. Objela me je z rokami in dejala: »Bog naj blagoslovi tvojo dušo, dragi, zdaj in za vedno,« ko je umrla.

In ne verjamem, da je ta žena kdaj koli v življenju imela vsaj en par čevljev. In spominjam se, medtem ko sem jo opazoval, in celo takrat, ko sem bil še mlad, sem želel iti dol, da bi jo videl, kako je vsako jutro vstala in bosonoga šla po snegu do izvira, vzela vedro vode in se vrnila s svojimi nogami nazaj po njem. Tako da vas to ne bi užalilo, ona je živela sto deset let. Ona je bila tudi zelo, zelo čvrsta.

12 Torej, spominjam se, da mi je govorila o frnikolah mojega očeta, s katerimi se je igral, ko je bil še otrok. In ta uboga starka, sem pomislil, kako se bo povzpela na to podstrešje? Majhna stara dvosobna koliba in zgoraj je imela podstrešje. In oni so imeli iz dveh mladih debel narejeno lestev, da bi lahko šli gor. Dobro, jaz sem dejal… Odšel sem ven.

Dobro, torej ona je dejala: »Torej, po večerji ti bom povedala… Pokazala ti bom frnikole tvojega očeta.«

In jaz sem dejal: »V redu.«

Tako, ona mi jih je nameravala pokazati in se povzpeti po tem deblu, kjer je imela shranjene svoje stvari, kot jih imajo stari ljudje. In jaz sem pomislil: »Kako se bo lahko ta stara ženica sploh povzpela po tej lestvi?« Šel sem naokrog in dejal: »Babica,« sem dejal, »torej, počakaj draga babica, jaz se bom povzpel in ti pomagal.«

Ona je dejala: »Ostani zadaj!« In povzpela se je po tej lestvi kot veverica. Dejala je: »Dobro, pridi sem!

In jaz sem dejal: »V redu, babica.«

Pomislil sem: »Oh, moj. Če bi jaz lahko bil takšen, tako močan pri sto desetih letih. «

13 Torej, spomnim se, da sem bil pri tem majhnem izviru in sem imel kamen, ki sem ga vrgel nekako tako, v ta mulj, poskušajoč pokazati svojemu majhnemu bratu, kako sem močan. In tam je bila ptica, ki je sedela na drevesu in žvrgolela vsepovsod naokrog - majhen star drozg ali nekaj takega. In ta majhen drozg, mislil sem, da je govoril z mano. Obrnil sem se in poslušal in ptica je odletela. In glas je dejal: »Velik del svojega življenja boš preživel v bližini mesta, ki se imenuje New Albany.«

To je tri milje od tam, kjer sem bil vzgojen. Leto dni kasneje smo se preselili tja in sploh nismo vedeli, da bomo odšli tja - New Albany. Skozi vso življenje, kako so te stvari…

14 Sedaj poglejte, moja družina ni bila religiozna. Moj oče in mati nista hodila v cerkev. Pred tem sta bila katolika.

Moj mali nečak sedi nocoj nekje tukaj, ugibam, nisem prepričan. On je vojak. Jaz sem molil zanj. On je katolik, še vedno je katolik. In zadnji večer, ko je bil tukaj in videl te Božje stvari, je stal tam na odru. Dejal je, ko je stal tam, je rekel: »Stric Bill?« Mnogo let je bil v tujini, dejal je: »Ko sem videl, da je…« Dejal je: »Te stvari se v katoliški cerkvi ne dogajajo.« Dejal je: »Jaz verjamem, stric Bill, prav imaš.« Tako je dejal.

In tako sem dejal: »Dragi, nimam jaz prav, ampak On je tisti, ki ima prav. Vidiš? On ima prav.« In je rekel… Jaz sem dejal: »Torej, ne prosim te, da bi karkoli naredil, Melvin, ampak samo služi Gospodu Jezusu Kristusu z vsem srcem. Pojdi kamorkoli želiš. Toda v svojem srcu bodi prepričan, da je bil Jezus Kristus ponovno rojen, vidiš, v tvojem srcu. Po tem lahko greš v katerokoli cerkev želiš.«

15 Torej, moji predniki so bili katoliki. Moj oče je bil Irec in moja mati je Irka. Samo en prelom je bil v tej irski krvni liniji, moja babica je bila Cherokee Indijanka. Moja mama je samo na pol tega rodu. In tako je to zame, za mojo generacijo… Po tretji bo to že izginilo. Ampak to je edini prelom v striktnem irskem poreklu z imenom Harvey in Branham. Njihovi predniki so bili Lyons, kar je tudi Irsko. Tako da so bili vsi katoliki. Ampak jaz sam, nas kot otroke niso versko usposabljali ali poučevali na sploh.

Toda ti darovi in te vizije, videl sem jih prav tako, kot sedaj. Tako je, ker so darovi in poklicanost brez kesanja. To je Božje predznanje. Bog, ki nekaj dela. Vse svoje življenje sem se bal karkoli povedati o tem.

16 Vi ste prebrali mojo zgodbo v majhni knjigi z naslovom: Jezus Kristus isti včeraj, danes in za vedno. Jaz mislim, da je to nekje med temi knjigami. Ali je tako, Gene? Ali je to v tej, v tej knjigi, v knjigi, ki jo imamo sedaj - Moja življenjska zgodba? Mislim, da je tako. Potem ko smo imeli… Ali ni to grozno? Moje lastne knjige in jih nisem nikoli prebral. Nekdo drug jih je pisal, tako da bi bilo vsaj nekaj, kar bi lahko dobili na srečanjih. Jaz sam sem šel skozi to, tako da iščem vedno nekaj drugega, da se zgodi. Tako da so v redu, prebral sem nekaj odlomkov, tu in tam nekaj, kot sem pač dobil priložnost.

17 In sedaj, kakor koli, kot majhnemu dečku, vi veste, kako mi je vizija spregovorila. Bil sem star približno sedem let in je bilo rečeno: »Ne pij in ne kadi ali na kakršen koli način skruni svojega telesa, obstaja delo, ki ga boš moral opraviti, ko boš odrasel.« Slišali ste, da je bilo o tem povedano v knjigi. No, to je res. In vso to dogajanje se je nadaljevalo.

Ko sem postal pridigar, no, potem se je zares začelo nenehno dogajati.

Nekega večera sem videl našega Gospoda Jezusa. To pravim z dovoljenjem, verjamem, od Svetega Duha. Gospodov Angel, ki prihaja, ni Gospod Jezus. Ni videti takšen, kot On v tej viziji. Kajti vizija, ki sem jo imel, je bila o Gospodu Jezusu, On je bil majhen mož. Ni bil… Bil sem zunaj na polju in molil za svojega očeta. Vrnil sem se in odšel v posteljo in tiste noči sem Ga videl in dejal: »O, Bog, reši ga.«

18 Moja mama je v tistem času že bila rešena in sem jo krstil. Potem sem si mislil: » Oh, moj oče je tako pil,« in razmišljal sem, če bi ga le lahko nekako pripravil, da bi sprejel Gospoda Jezusa. Odšel sem ven in se ulegel na neko staro paleto v prednji sobi blizu vrat.

In nekaj mi je reklo: »Vstani!« In jaz sem vstal ter odšel, da bi se sprehodil in odšel v polje, ki je bilo za mano, v neko staro rumeno polje s stebli žajblja.

In tam je stal, ne več, kot nekaj metrov vstran od mene, tam je stal nek človek v belem oblačilu, nižji mladenič. Imel je prekrižane roke na ta način, s krajšo brado, z lasmi do ramen in On je postrani gledal name, nekako takole; podoba, ki je izražala mir. Ampak nisem mogel razumeti, kako je imel svoja stopala, eno je imel tik za drugo in pihal je veter, njegova oblačila so plapolala, in pihalo je po žajblju.

Mislil sem: »Sedaj malo počakaj.« Ugriznil sem se. Dejal sem: »Torej ne spim.« Sklonil sem se in odtrgal košček žajblja, saj veste, uporabljal sem ga kot zobotrebec. Dal sem ga v usta. Pogledal sem nazaj proti hiši. Dejal sem: »Ne, bil se tam, da bi molil za očeta, ko mi je nekaj reklo, naj grem ven v polje in tukaj stoji ta človek.«

19 Pomislil sem, da je to podobno Gospodu Jezusu. Pomislil sem: »Sprašujem se, če je zares?« On je gledal naravnost, točno tja, kjer se sedaj nahaja naša hiša. Zato sem se pomaknil v tisto smer, da bi ugotovil, če Ga lahko vidim. In lahko sem videl Njegov obraz s strani. Toda premakniti sem se moral vse tja naokrog, da bi Ga lahko videl. Dejal sem: »Hmm!« Sploh se ni premaknil. In pomislil sem: »Mislim, da Ga bom poklical.« In rekel sem: »Jezus.« In ko je bil poklican, je On pogledal naokrog na ta način. To je bilo vse, česa se spominjam, On je enostavno iztegnil Svoje roke.

Ni umetnika na svetu, ki bi lahko naslikal Njegovo podobo, ta karakterni izraz Njegovega obraza. Najbolje, kar sem lahko videl, je bila Hofmannova slika Kristusove glave v triintridesetem letu. Jaz jo imam v vsej svoji literaturi in na vsem, kar uporabljam. To je zato, ker je tako podobna temu, in zato…, ali zelo blizu temu, kot bi le lahko bila.

Videti je bil kot človek, ampak če bi spregovoril, bi se svet lahko zaključil, toda kljub temu toliko ljubezni in miline, dokler ne bi… Jaz sem enostavno otrpnil. In pri dnevni svetlobi, ko sem tik ob svitu prišel k sebi, sem ugotovil, ko sem se skozi razcveten žajbelj vračal domov, da je bil zgornji del pižame premočen od solz.

20 To sem povedal nekemu svojemu prijatelju pridigarju. On je dejal: »Billy, to te bo spravilo ob pamet.« On je rekel: »To je hudič.« Rekel je: »Ne poneumljaj se s takšnimi stvarmi.« V tistem času sem bil baptistični pridigar.

No, jaz sem odšel še do drugega starega prijatelja. Usedel sem se in mu povedal vse o tem. Dejal sem: »Brat, kaj ti misliš glede tega?«

On je dejal: »Dobro, Billy, povedal ti bom.« Dejal je: »Jaz verjamem, če želiš

obdržati svoje življenje, pridigaj samo to, kaj je tukaj v Svetem Pismu, o Božji milosti, in tako naprej. Jaz ne bi hodil za nekakšnimi fantazijskimi stvarmi ali za nečim podobnim.« Dejal sem: »Gospod, ne mislim, da bi hodil za nekakšnimi fantazijskimi stvarmi.« Dejal sem: »Edina stvar, ki jo poskušam izvedeti je, kaj je to.«

On je dejal: »Billy, že pred leti so imeli te stvari v cerkvi. Ampak,« je dejal, »ko so apostoli končali, so se z njimi končale tudi te stvari.« In je dejal: »Torej, edina stvar, ki jo imamo, kot vidim te stvari,« je dejal, »je spiritualizem in demoni.«

Dejal sem: »Oh, brat McKinney, tako misliš?

Odvrnil je: »Da, gospod.«

Dejal sem: »O, Bog, usmili se me!«

Dejal sem: »Oh, brat McKinney, ali se mi boš pridružil v molitvi, da Bog nikoli več ne bo dovolil, da bi se mi to ponovno zgodilo? Ti veš, da Ga jaz ljubim in ne želim grešiti v teh stvareh.« Dejal sem: »Moli zame.«

On je dejal: »Bom, brat Billy,« In tako sva molila kar tam v župnišču.

Vprašal sem še nekaj pridigarjev. Odgovorili bi mi enako. Potem sem se bal, da bi jih še spraševal, ker bi mislili, da sem hudič. Torej, nisem hotel biti takšen. V svojem srcu sem vedel, da se je nekaj zgodilo. Torej, to je vse, tam v mojem srcu je bilo nekaj, kar se je zgodilo. In nikoli nisem želel biti takšen.

21 Pozneje, čez leta, sem nekega dne tam spodaj v Prvi baptistični cerkvi, kjer sem v tistem času bil član, slišal nekoga govoriti: »Hej, moral bi sinoči oditi tja čez, da bi slišal te kotaleče svetnike.«

In jaz sem mislil: »Kotaleči svetniki?« In moj prijatelj, basist Walt Johnson, rekel sem mu: »Kaj je to, brat Walt? On je dejal: »To je skupina binkoštnikov.«

Dejal sem: »Kaj?«

On je dejal: »Binkoštniki!« Dejal je: »Billy, če bi ti to kdaj videl,« je dejal, »oni se kotalijo po tleh, nekako tako ter skačejo gor in dol.« In je dejal: »Pravijo, da morajo brbljati v nekakšnem neznanem jeziku, drugače niso odrešeni.«

In jaz sem vprašal: »Kje je to?«

»Oh,« je dejal, »majhno srečanje pod šotorom tam zunaj, z druge strani Louisvilla. « Dejal je: »Črnci, seveda.«

In jaz sem dejal: »Uh - huh.«

In on je dejal: »Prav tako je tudi veliko belcev.«

In jaz sem dejal: »Ali tudi oni to počnejo?«

Odvrnil je: »Da, da. Tudi oni to počnejo.«

In jaz sem dejal: »To je smešno, da so ljudje obsedeni s takšnimi stvarmi.« Dejal sem: »Dobro, mislim, da bomo morali imeti tiste stvari.« V nedeljo zjutraj (tega ne bom nikoli pozabil), on je jedel kos suhe pomarančne lupine zaradi prebavnih težav, ki jih je imel, in jaz lahko to še zmeraj vidim, kot da je bilo včeraj. Mislil sem: »Brbranje, skakanje gor in dol, katera religija bo naslednja?« In tako sem šel naprej.

22 Kasneje sem po tistem srečal nekega starejšega moža, ki je morda sedaj tukaj v cerkvi, ali pa je bil v cerkvi tam čez, z imenom John Ryan. In jaz sem ga srečal na prostoru… Star prijatelj z dolgo brado in lasmi in morda je on tukaj. Mislil sem, da je bil iz Benton Harbora tu zgoraj iz Davidove hiše.

In oni so imeli nek prostor v Louisvillu. Poskušal sem najti te ljudi in oni so temu rekli ›Šola prerokov‹. In tako sem mislil, da bi šel tja in pogledal, kaj je to. Dobro, nobenega nisem videl, da bi se kotalil po tleh, vendar so imeli nekakšen čuden nauk. In to je bil kraj, kjer sem srečal tega starega moža. On me je povabil, da bi prišel gor k njemu.

Odšel sem tja gor na oddih. Tam sem bil en dan in potem sem se vrnil nazaj v to hišo, toda on je že odšel, odpotoval je nekam tja v Indianapolis. Njegova žena je rekla: »Gospod ga je poklical.«

Jaz sem dejal: »Hočete reči, da ste tega človeka pustili kar tako oditi?«

Ona je dejala: »Oh, pa on je Božji služabnik!« Slišal sem, da je revica umrla pred nekaj tedni. In bila je posvečena njemu. Moj, takšno ženo bi morali imeti. Tako je. Prav ali narobe, on je v vsakem primeru imel prav. Dejal sem… Dobro, vedel sem, da…

23 Torej, brat Ryan, ali si tukaj? Ni ga tukaj. Bil je prejšnji dan, ali ni bil, fantje?

No, ona dva sta živela od tega, kar sta dobila in on ni imel ničesar v hiši za jesti. To je res. In jaz sem ujel nekaj rib v ribniku, oziroma v jezeru v Michiganu. Vrnil sem se tja... In vrnil sem se nazaj na tisto mesto. V hiši nista imela niti olja ali masti, s čimer bi pripravila ribe. Rekel sem: »Pustil te je, ne da bi karkoli imela v hiši?«

Dejala je: »Oh, ampak on je Božji služabnik, brat Bill.«

Pomislil sem: »Dobro, naj bo blagoslovljeno tvoje staro srce. Brat, jaz ti stojim ob strani.« To je res. Ti toliko razmišljaš o svojem možu in jaz sem pripravljen, da se ti pridružim in te zaradi tega podpiram. To je res. Danes potrebujemo več podobnih žensk in več mož, ki bi razmišljali o svojih ženah. To je res. To bi bila boljša Amerika, če bi se možje in žene združevali na ta način. Prav ali narobe, ostanite z njimi. Ne bi bilo toliko razvez.

24 Torej, mi smo šli… Potem sem šel naprej. In na poti domov, čudno je, da sem šel tam čez skozi Mishawaka. In tam sem videl majhen star avtomobil, ki je bil na ulici, ki se imenuje…, in velik napis na njem, govoreč: »Samo Jezus.« Pomislil sem: »Samo Jezus, to mora biti nekaj religioznega.« Šel sem tja čez in tam so bila kolesa z napisi: »Samo Jezus.« Kadilaci, Model T - Fordi in vse drugo. Na njih je bilo: »Samo Jezus.« Pomislil sem: »Torej, sprašujem se, kaj je vse to?«

Torej, jaz sem sledil temu in prišel do zaključka, da je to versko srečanje. Tam je bilo 1500 do 2000 ljudi. In slišal sem vso to kričanje ter skakanje gor in dol in sem šel tja. Pomislil sem: »Hej, tukaj bom videl, kaj so ti kotaleči svetniki.«

Torej, imel sem svojega starega Forda, saj veste, za katerega sem trdil, da lahko pelje trideset milj na uro, petnajst v tej smeri in petnajst gor in dol po poti. Torej, povlekel sem ga tja čez na eno stran, kjer sem dobil prostor za parkiranje in odšel nazaj po ulici. Hodil sem in gledal naokrog in vsi so stali, kateri so lahko stali. Moral sem gledati preko njihovih glav. In oni so kričali in skakali in padali in se nespametno obnašali. Pomislil sem: »Uh, kakšni ljudje so to?«

25 Ampak dlje kot sem tam stal, bolje sem se počutil. To je videti zelo dobro. Torej, nič slabega ni glede teh ljudi. Oni niso nori. Moram govoriti z nekaterimi od njih, bili so prijazni ljudje. Zato sem dejal: »Dobro torej.«

To je bilo tisto srečanje, na katerega sem šel in ostal na njem vso noč in potem sem ga obiskal tudi naslednji dan. Slišali ste me, da sem pripovedoval o tem v svoji življenjski zgodbi. Bil sem na odru skupaj s stopetdesetimi ali dvestotimi pridigarji in morda jih je bilo še več in želeli so, da vsi vstanejo in povedo, od kod so. In jaz sem dejal: »Evangelist William Branham, Jeffersonville,« in se usedel, »baptist,« tako, in sem se usedel. In vsak izmed njih je povedal, od kod je.

26 Tako da sem naslednje jutro, ko sem prišel tja… Vso noč sem spal na polju in potisnil svoje hlače med dva Fordova sedeža, saj veste in jaz… Stare bombažne hlače, majhna bombažna majica, saj veste. Torej, naslednje jutro sem odšel na srečanje s to majhno majico na sebi. Odšel sem…

Nisem imel več kot tri dolarje in moral sem imeti še za bencin, da bi se lahko vrnil domov. Kupil sem si nekaj kiflov, ki so že bili stari, saj veste, ampak je bilo vse v redu. Odšel sem do hidranta in si natočil čašo vode in kifli so bili kar dobri. Malo sem jih namočil in imel sem zajtrk.

Lahko bi jedel z njimi, torej, oni so jedli dvakrat dnevno. Ampak nič nisem mogel dati za prispevek, tako da jim nisem hotel biti v breme.

27 Torej, potem sem… Naslednje jutro sem vstopil notri in oni so rekli… Moram vam povedati ta del dogodka. Naslednje jutro sem vstopil in nekdo je dejal: »Mi iščemo Williama Branhama, mladega evangelista, ki je bil sinoči na odru, baptista.« Dejal je: » Želimo, da bi on danes zjutraj pridigal.« Čutil sem, da bo to zame težko, vsa ta množica ljudi in jaz en baptist. Enostavno sem se malce spustil navzdol na mojem stolu. Na sebi sem imel samo bombažne hlače in majico, saj veste, bili smo klerikalno usmerjeni. Obsedel sem na svojem sedežu, nekako tako. Torej, oni so vprašali dva ali trikrat. In

sedel sem ob nekem temnopoltem bratu.

In razlog, zakaj so imeli srečanja na severu je bil v tem, ker je bilo na jugu ločevanje po rasi. Zaradi tega na jugu niso mogli imeti takšnih srečanj.

Torej, zato sem se spraševal, kaj pomeni: »Samo Jezus.« In mislil sem, dokler je bil to Jezus, je vse v redu. Tako da ne bo nobene razlike, ali je to… na kakšen način je, vse dokler je to On.

28 In tako sem sedel tam ter jih opazoval in oni so me poklicali še dva ali trikrat. In ta temnopolti brat je pogledal na mene in me vprašal: »Ali ga poznaš?« Tam je bil končni obračun. Nisem mogel lagati človeku, tega nisem želel.

Dejal sem: »Poglej, brat. Da, poznam ga.«

On je dejal: »Dobro, pojdi po njega.«

Dejal sem: »Pa, nekaj ti bom povedal, brat,« sem dejal, »jaz sem ta. Toda, ali vidiš,« sem dejal, »poglej, jaz…, s temi bombažnimi hlačami.«

»Pojdi tja gor.«

In jaz sem dejal: »Ne. Ne morem iti tja,« sem dejal, »s temi hlačami na sebi in s to majico.«

Dejal je: »Tem ljudem ni mar, kako se oblačiš.«

In jaz sem dejal: »Dobro, poglej. Nikar me tukaj niti ne omenjaj.« Dejal sem: » Vidiš, na sebi imam te bombažne hlače in ne želim iti takšen gor.«

Rekli so: »Ali kdo ve, kje je William Bramham?«

On je vzkliknil: »Tukaj je! Tukaj je!«

29 Oh, moj! Popolnoma sem postal rdeč v obraz, saj veste. In nisem imel kravate in ta majhna stara bombažna majica, veste, s tako kratkimi rokavi. In ko sem stopal tja gor, so moja ušesa gorela. Še nikoli nisem bil pred mikrofonom.

In tako sem prišel tja, da bi pridigal. Izbral sem besedilo, tega ne bom nikoli pozabil: »Bogataš je povzdignil svoje oči v peklu, potem pa zajokal.« Jaz sem velikokrat pridigal o takšnih majhnih stvareh, kot so: ›Pridite in poglejte Človeka‹, ›Ali ti to verjameš?‹ ali ›Potem je on zaklical‹. In jaz sem nadaljeval, govoreč: »Tam ni bilo rož, nato je on zajokal. Tam ni bilo molitvenih sestankov, nato je on zajokal. Tam ni bilo otrok, nato je on zajokal. Ni bilo pesmi, nato je on zajokal.« Potem sem tudi jaz jokal.

30 Po tistem, ko se je vse to končalo, zakaj, moj, oni so… Vsi okrog mene so želeli, da bi prišel in da bi imel za njih srečanje. Pomislil sem: »Hej, morda sem tudi jaz kotaleči svetnik.« Vidite? In tako sem pomislil, mogoče… Vidite, oni so bili tako prijetni ljudje.

In potem sem odšel z odra. Tam je bil človek, obut v kavbojske čevlje, z velikim kavbojskim klobukom na glavi, jaz sem dejal: »Kdo ste vi?«

On je dejal: »Jaz sem starešina ta-in-ta iz Teksasa.«

Jaz sem pomislil: »Torej, to je bilo videti…«

Prišel je še en fant v teh neobičajnih hlačah za golf, saj veste, ki jih uporabljajo za igranje golfa in v enem od teh nenavadnih puloverjev. Dejal je: »Jaz sem pastor ta-in-ta iz Floride. Ali bi hoteli imeti…

Pomislil sem: »Jaz sem pravzaprav doma, fant. Te bombažne hlače in majica s kratkimi rokavi, to je čisto v redu.

31 Vi ste slišali mojo življenjsko zgodbo o teh stvareh, tako da se bom tukaj zaustavil in vam povedal nekaj, kar še nikoli prej nisem izrekel. Želel bi vas nekaj vprašati… Hotel sem se izogniti temu. Nikoli prej še nisem tega povedal v javnosti. Če mi obljubite, da me boste imeli radi in si boste prizadevali, da bi me imeli radi tako močno tudi po tem, ko vam bom to povedal, dvignite svoje roke. V redu. To je vaša obljuba. In jaz vas bom držal za besedo.

Tisto noč sem sedel na srečanju, ko so prepevali in ploskali z rokami. In oni bi prepevali tisto pesem: »Vem, da je bila to kri. Vem, da je bila to kri.« In oni bi tekali sem ter tja med sedeži in podobno ter vzklikali in slavili Boga. Pomislil sem: »To mi zveni strašno dobro.« Začel sem…

32 Nenehno so citirali apostolska dela: Apd 2,4; Apd 2,38; Apd 10,49 in vse to. Pomislil sem: »Hej, pa saj to je Pismo. Nikoli prej nisem tega videl na ta način.« Ampak, oh, moje srce je gorelo in mislil sem: »To je čudovito.« Mislil sem, da so oni samo skupina kotalečih svetnikov, ko sem jih prvič srečal in pomislil sem: »Oh, moj! Torej, oni so skupina angelov.« Vidite? Tako hitro sem spremenil svoje mnenje.

Torej, naslednje jutro, ko mi je Bog dal to možnost, da bi imel te sestanke, sem pomislil: »Oh, moj, jaz se strinjam s to skupino ljudi. To je zagotovo ta vrsta, kot so oni to imenovali ›Kričeči metodisti‹.« »Samo da so odšli nekoliko dlje,« sem si mislil. Morda je to natanko to. Pa sem pomislil: »No, to mi je zagotovo všeč. Oh, nekaj je na njih, kar mi je všeč. Oni so ponižni in prijetni.«

33 Vendar je bila ena stvar, ki je nisem mogel razumeti, to je bilo govorjenje v jezikih; to me je ujelo. Torej, tam je bil nek človek, recimo da je sedel tukaj in tam čez je bil drug in to sta bila voditelja skupine. Ta bi vstal in govoril v jezikih in oni drugi bi to razlagal in govoril stvari o srečanju in tako dalje. Pomislil sem: »Moj, moram brati o tem!«

In potem bi se to dogajalo v obratni smeri, to bi padalo na tega in nato nazaj na onega; in oba bi govorila v jezikih in jih razlagala. Preostali del cerkve bi samo govoril, vendar ni bilo videti, da bi razlaga prihajala tako, kot pri teh dveh moških. In videl sem, da sta sedela zelo skupaj. Pomislil sem: »Oh, moj, to sta zagotovo angela.« Torej, medtem ko sem sedel tam zadaj…

Karkoli je to bilo (saj veste), tega nisem mogel razbrati, to bi potem prišlo na mene. In jaz imam način, da izvem določene stvari, če Gospod hoče, da jih izvem. In jaz ne… Jaz pravim, da tega nisem nikoli povedal v javnosti. Če resnično želim karkoli izvedeti, mi Gospod običajno o teh stvareh pove. To je, čemu služi dar, vidite?

Tako da tega ne morete kar tako metati pred ljudi, to je potem kot metanje biserov pred prašiče. To je sveta, sveta stvar in tega ne želite storiti na ta način. Zaradi tega bi me Bog držal za odgovornega. Tako kot je z razgovorom z bratom in podobno, nikoli ne bi poskušal razkriti nekaj slabega o bratu.

34 Nekoč sem sedel za mizo z moškim, on me je objel z rokami in dejal: »Oh, brat Branham, rad te imam.« In začutil sem, da se nekaj premika. Pogledal sem na njega. Ni mi bilo treba tega reči, vedel sem, da tega ni storil (vidite), tam je bil vzrok. Bil je popoln hinavec, če je kdaj koli to bil (vidite), točno tam s svojimi rokami okrog mene.

Rekel sem: »No, v redu,« in sem odšel vstran. Tega nočem vedeti. Raje bi ga poznal na način, kot sem ga poznal doslej, kot svojega brata, in tako sem pustil to tako, kot je. Naj Bog naredi ostalo. Vidite? In jaz nočem… Ne želim vedeti teh stvari.

In velikokrat je s temi stvarmi, to ni samo tukaj v tej cerkvi. Jaz bi sedel v prostoru, sedel bi v restavraciji in Sveti Duh bi mi povedal stvari, ki se bodo zgodile. Tukaj so ljudje, ki vedo, da je to resnica. Sedel bi doma in bi dejal: »Torej, bodi previden, kmalu bo pripeljal nek avtomobil. Tam bo neka določena oseba. Pripelji jo notri, ker je Gospod dejal, da mora biti tukaj.« »Ko bomo šli po ulici, se bo zgodila neka določena stvar. Bodi pozoren na tem križišču, ker boš kmalu imel nesrečo. (In to mi prihaja na ta način, vidite?)

Vsakič je do potankosti tako. Torej, ni se vam potrebno preveč poglabljati v to, ker bi vi… Lahko ga uporabljate, ker je to Božji dar, vendar morate paziti, kaj boste storili s tem. Bogu boste odgovorni za to.

35 Poglejte Mojzesa. Mojzes je bil človek, poslan od Boga. Ali verjamete to? Vnaprej odrejen, vnaprej določen in narejen za preroka. In Bog ga je poslal tja ven, dejal je: » Pojdi, spregovori tej Steni,« po tistem, ko je bila udarjena. Dejal je: »Pojdi in reci tej Steni in ona bo spustila iz sebe vodo.«

Toda Mojzes je bil jezen, odhitel tja in udaril po Steni. Voda ni pritekla, zato jo je ponovno udaril in dejal: »Vi, uporniki! Ali vam lahko dam vodo iz te Stene?«

Ali vidite, kaj je Bog storil? Voda je pritekla, vendar je On dejal: »Pridi sem, Mojzes. « To je bil konec. Vidite? Vi morate paziti na te stvari, kaj počnete z Božjimi darovi.

36 Tako kot bi pridigar, dober trden pridigar, odšel ven samo zato, da bi dobil prispevke in denar. Pred Bogom bo on za to odgovoren. Tako je. Morate paziti, kaj delate z Božanskimi darovi. Ali če bi poskušali ustvariti velik ugled ali veliko ime za neko

cerkev ali veliko ime zase. Raje bi imel nekje dve ali tri noči srečanje in se potem kalil na nekem drugem mestu in bil ponižen ter ostal pri tleh. Saj veste, kaj mislim. Da, gospod, vedno se držite mesta, kjer lahko Bog položi Svoje roke na vas.

To je notranje življenje, zapomnite si to sedaj.

37 Tako sem tistega dne pomislil: »Dobro, malo se bom sprehodil tja čez.« In res sem bil vznemirjen glede teh dveh mož. Pomislil sem: »Izvedel bom, kakšna človeka sta to.« In zunaj na dvorišču sem pogledoval za njima, ko se je srečanje končalo. Gledal sem naokrog. Našel sem enega izmed teh dveh in dejal: »Kako ste, gospod?«

Odvrnil je: »Kako ste?« Dejal je: »Si bil ti tisti mladi pridigar, ki je pridigal to jutro? «

Takrat sem bil star triindvajset let. Dejal sem: »Da, gospod.«

In on je dejal: »Kako vam je ime?«

Odvrnil sem: »Branham.« In sem dejal: »In vaše?«

Povedal mi je svoje ime in pomislil sem: »Dobro, če bi sedaj le lahko stopil v stik z njegovim duhom.« In nisem še vedel, od kod to prihaja. In jaz sem dejal: »Dobro, povejte mi, gospod,« sem dejal, »vaši ljudje imajo tukaj nekaj, kar jaz nimam.«

Dejal je: »Ali si dobil Svetega Duha, odkar si začel verovati?«

Dejal sem: »Dobro, jaz sem baptist.«

Dejal je: »Toda, ali si prejel Svetega duha, odkar si začel verovati?«

In jaz sem dejal: »Dobro, brat, kako to misliš?« Dejal sem: »Jaz… Nisem dobil tega, kar ste vi vsi dobili, to vem.« Dejal sem: »Zato ker ste vi dobili nekaj, kar deluje tako močno in tako…«

Odvrnil je: »Ali si kdaj govoril v jezikih?«

In jaz sem dejal: »Ne, gospod.«

Dejal je: »Povedal ti bom kar hitro, da nisi prejel Svetega Duha.«

In jaz sem dejal: »No, če je to tisto, kar je potrebno, da bi dobil Svetega Duha, jaz tega nisem dobil.«

In tako je on dejal: »No, če nisi govoril v jezikih, potem ga nisi dobil.«

38 In nadaljevala sva s pogovorom v tej smeri, jaz sem dejal: »Dobro, kje ga lahko prejmem?«

Odvrnil je: »Pojdi v tisto sobo in začni prositi za Svetega Duha.«

In jaz sem ga kar naprej opazoval, saj veste. Ni vedel, kaj sem delal, toda vedel sem, da ima nekakšen čuden občutek, ker so njegove oči postale malce steklene, ko me je pogledal. Vendar je bil resničen kristjan. On je zagotovo bil, sto odstotni kristjan. To je res. Dobro, pomislil sem: »Slava Bogu, tukaj je to! Moram nekako priti do tega oltarja.«

39 Odšel sem ven, se oziral naokrog in si mislil: »Našel bom še tega drugega moža.« In ko sem ga našel, sem začel govoriti z njim, dejal sem: »Kako ste, gospod?«

Dejal je: »Povej, kateri cerkvi pripadaš? Dejal je: »Povedali so mi, da si baptist.«

Odvrnil sem: »Da.«

In on je dejal: »Ti še nisi dobil Svetega Duha, ali ne?«

Dejal sem: »No, ne vem.«

Dejal je: »Ali si že kdaj govoril v jezikih?«

Dejal sem: »Ne, gospod.«

Dejal je: »Ti tega še nisi prejel.«

In jaz sem dejal: »Torej, jaz vem, da nisem prejel tega, kar ste vi prejeli. Jaz to vem.« Dejal sem: »Toda, brat moj, jaz to resnično želim.«

Dejal je: »Dobro, tam je pripravljen bazen.«

Dejal sem: »Ampak jaz sem že bil krščen.« In sem dejal: »Toda jaz nisem prejel

tega, kar ste vi prejeli.« Dejal sem: »Vi imate nekaj, kar si jaz resnično želim.«

In on je dejal: »Dobro, to je v redu.«

40 Poskušal sem ga ujeti. Vidite? In ko sem končno uspel ujeti njegovega duha (torej, gre za drugega človeka), če sem kdaj koli govoril s dejanskim hinavcem, je to bil eden izmed njih. On je živel… Njegova žena je bila črnolaska, toda živel je z blondinko in imel z njo dva otroka. Pil je, preklinjal, odhajal v gostilne in vse drugo, toda kljub temu je bil tam in govoril v različnih jezikih ter prerokoval.

Potem sem dejal: »Gospod, odpusti mi.« Odšel sem domov. To je res. Dejal sem: » Jaz bom dobil… Tega ne morem razumeti. Zdelo se je, kot da je blagoslovljeni Sveti Duh prihajal tudi na hinavca.« Dejal sem: »To ne more biti! To je vse.«

41 V tem dolgem obdobju sem potem to preučeval in jokal. Mislil sem, če bi prišel glede njiju do konca, potem bi lahko ugotovil, kaj je bilo vse to. Tukaj je bil en pristni kristjan in drugi je bil dejanski hinavec. Potem sem pomislil, kaj je s tem? »Oh,« sem dejal, »Bog, morda je kaj narobe z mano?« Dejal sem: »Glede na to, da sem bil fundamentalist, torej, to mora biti nekje v Svetem Pismu.«

Za mene mora vse, kar se dogaja, izvirati iz Svetega Pisma, drugače to ni pravilno. To mora izvirati od tam. To mora biti potrjeno s Svetim Pismom, ne samo na enem mestu, ampak mora to iti skozi vso Sveto Pismo. Jaz moram tako verjeti. To se mora ujemati in povezovati z vsakim delom Pisma, drugače jaz tega ne bom verjel, kajti Pavel je dejal: »Če bi prišel angel iz nebes in oznanjal drug evangelij, naj bo preklet.« Torej, jaz verjamem v Sveto Pismo.

In jaz sem dejal: »Nikoli nisem videl česa podobnega v Svetem Pismu.«

42 Dve leti kasneje, ko sem izgubil ženo in vse ostalo, sem bil zgoraj v Green's Millu, tam zgoraj na mojem starem malem mestu v molitvi. Bil sem v svoji votlini dva ali tri dni…, bila sta dva dneva. Šel sem ven, da bi se malo nadihal svežega zraka.

In ko sem odšel od tam ven, se je moje Sveto Pismo nahajalo zunaj na robu debla, točno tam, kjer se je lahko vstopilo. To je bilo neko staro podrto drevo, ki je bilo razcepljeno. Imelo je razcep, ki je bil takšen in drevo je ležalo na tleh. In jaz sem se usedel, tako da sem zajahal hlod in počival na njem sredi noči. Gledal sem v nebo in moje roke so bile položene tako in tu in tam sem zaspal, ko sem molil in tako ležal na tem deblu. Tam sem bil že več dni in nisem ne jedel in pil, bil sem tam samo, da bi molil. In šel sem ven, da bi dobil malo svežega zraka, iz votline. Tam je bilo hladno in vlažno.

43 Tako da sem prišel ven in postavil svoje Sveto Pismo tja, kjer je bilo tudi prejšnji dan. Bilo je odprto pri Pismu Hebrejcem, 6. poglavje. In na tem mestu sem začel brati: »Pustimo torej začetni…, in se povzpnimo k popolnosti. Ne začnimo znova polagati temelja, namreč spreobrnjenja od mrtvih del in vere v Boga,« in tako naprej. » Kajti nemogoče je take, ki so bili nekoč že razsvetljeni in so že okusili nebeški dar ter postali deležni…« in tako naprej. Toda potem je rečeno: »Če pa rodi trnje in osat, je ničvredna, čigar konec je... Dež, ki večkrat pade na zemljo, jo preliva in pripravlja za to, kar je… ta, ki je blizu zavrnitvi, s trnjem in osatom, katerih konec je požganina.«

In nekaj je prišlo: »Vhuuuuššš!«

Pomislil sem: »Tukaj je. Jaz bom slišal… Torej, karkoli… On me je tukaj prebudil. Sedaj mi bo pokazal vizijo.« In čakal sem na robu tega debla in čakal. Vstal sem in hodil sem ter tja, se vrnil nazaj in nič se ni zgodilo. Ponovno sem se vrnil v svojo votlino in nič se ni zgodilo. Stal sem tam in pomislil: »No, kaj je zdaj to?«

44 Spet sem stopil k svojemu Svetemu Pismu in oh, to je ponovno prišlo name. Dvignil sem ga in pomislil: »Kaj je v njem takega, da bi On želel, da bi to prebral?« Nadaljeval sem z branjem o kesanju pred Bogom in veri in tako naprej. In bral sem naprej, kjer je rečeno: » Kajti prst, ki pije nanjo pogosto padajoči dež in rodi koristne rastline tistim, ki jo obdelujejo, je deležna Božjega blagoslova. Če pa rodi trnje in osat, je ničvredna in grozi ji prekletstvo. Njen konec je požganina.« In, oh, to me je zares pretreslo!«

Pomislil sem: »Gospod, ali mi boš dal vizijo o …« Bil sem tam zgoraj, da bi Ga vprašal še o nečem.

In potem na enkrat, pred sabo sem videl, kako se svet obrača in bil je popolnoma sploščen. S te strani je šel človek v belem z dvignjeno glavo in sejal semena na ta način.

In ko je odšel, je prišel, čim je odšel čez hrib, je za njim prišel nek človek, oblečen v črno, s sklonjeno glavo in posejal seme. In ko je vzklilo dobro seme, je bila to pšenica. Ko pa je vzklilo slabo seme, je bila to ljuljka.

45 In potem je na zemlji nastopila velika suša in pšenica je povesila svoje glave, da je skoraj zaradi pomanjkanja vode umrla. In videl sem vse ljudi z rokami navzgor, ki so molili Boga, da bi poslal dež. In potem sem videl ljuljko, ki je imela sklonjene glave in prosila za vodo. In točno tedaj so prišli veliki oblaki in dež se je enostavno vlil. In ko se je to zgodilo, se je mlada pšenica, ki je bila popolnoma sklonjena: »Vhuuuuššš,« popolnoma zravnala. In mala ljuljka, ki je bila sklonjena točno ob strani: »Vhuuuuššš,« se je popolnoma zravnala.

Pomislil sem: »Torej, kaj je sedaj to?«

In potem mi je to prišlo. Tukaj je to. Od istega dežja, od katerega raste pšenica, raste tudi ljuljka. In isti Sveti Duh lahko pade na skupino ljudi ter lahko prav tako blagoslovi hinavca, kot lahko On blagoslovi druge. Jezus je dejal: »Po njihovih sadovih jih boste spoznali.« Ne, če bodo vzklikali ali se veselili, temveč: »Po njihovih sadovih jih boste spoznali.«

Dejal sem: »Tukaj ste vi! Dobil sem to, Gospod.« Dejal sem: »Potem je to zares resnica.« Ta človek… Vi lahko imate darove, ne da bi spoznali Boga.

46 Tako sem… Jaz sem bil takrat kritično nastrojen do govorjenja v jezikih, ali vidite? Toda tistega dne, kako mi je Bog to potrdil.

Jaz sem krščeval tam spodaj na reki, svoje prve spreobrnjence na reki Ohio in krščeval sem sedemnajsto osebo, odkar sem začel krščevati. Dejal sem: »Oče, kot sem ga jaz krstil z vodo, ga ti krsti s Svetim Duhom.« In začel sem ga potapljati pod vodo.

In točno takrat se je z nebes spustil vrtinec in tukaj je prihajala ta svetloba, ki je sijala navzdol. Na obali je bilo na stotine in stotine ljudi, bilo je ob dveh popoldan, v mesecu juniju. In to je viselo natanko nad mano, kjer sem bil. In od tam je spregovoril glas ter dejal: »Kot je bil Janez Krstnik predhodnik prvega Kristusovega prihoda, imaš ti sporočilo, ki bo napovedalo drugi Kristusov prihod.« In to me je na smrt prestrašilo.

47 Vrnil sem se nazaj in vsi ljudje, ki so bili tam, ljudje iz livarne in vsi tisti, lekarnar in ostali so bili na obali. Tisto popoldne sem od tristotih krstil dvesto ljudi. In ko so me odnesli ven, me izvlekli iz vode, so prišli diakoni in drugi ter me vprašali, dejali so: »Kaj je pomenila ta svetloba?«

Velika skupina črncev iz ›Gilead Age‹ baptistične cerkve in ›Lone Star‹ cerkve tam spodaj in mnogi od tistih, ki so bili tam, so začeli kričati, ko so videli, kaj se je zgodilo. Ljudje so se zbali.

48 Neko dekle, ki sem jo poskušal odgnati iz čolna od tam, je sedela v kopalnem kostimu. Bila je učiteljica nedeljske šole v cerkvi in jaz sem ji dejal: »Ali ne boš odšla ven, Margie?«

Dejala je: »Billy, ni mi potrebno, da bi šla ven.«

Dejal sem: »To je res, ni ti potrebno, toda jaz bi imel toliko spoštovanja do Evangelija, da bi odšel ven, kjer se krsti.«

Ona je dejala: »Ni mi potrebno.«

In ona je sedela tam ter se hihitala in smejala, medtem ko sem krstil, kajti ni verjela v krst. In ko je prišel Gospodov Angel navzdol, se je prilepila na dno čolna. Danes je to dekle na psihiatriji. Torej, vi se ne morete kar tako igrati z Bogom. Vidite? Torej, kasneje… Prelepo dekle se je pozneje vdalo pijači, nekdo jo je udaril s pivsko steklenico ter ji popolnoma porezal obraz. Oh, oseba grozljivega videza. In tam se je to zgodilo.

49 In potem sem to videl skozi vse življenje, videl sem, kako se to premika, gledal vizije in kako se bodo te stvari zgodile. Potem, nekoliko pozneje me je to začelo tako vznemirjati in vsi so govorili, da je to nekaj slabega. Prenehal sem hoditi na svoja stara priljubljena mesta, kjer sem vedno molil. In ne glede na to, koliko sem molil, da to ne bi prihajalo k meni, to je vsekakor prihajalo. In tako sem bil… Bil sem paznik divjadi v državi Indiani. In jaz sem vstopil, tam je bil nek človek, ki je sedel, brat mojega pianista v Tabernaklju. In je dejal: »Billy, ali se boš danes popoldan odpeljal z mano do

Madisona?«

Dejal sem: »Tega ne morem storiti, moram oditi na obhod gozda.«

In ravno sem prihajal okrog hiše, da bi odpel svoj pas…, pas s pištolo in te stvari in si podvihal rokave. Živeli smo v majhni hiši z dvema sobama in hotel sem se umiti in pripraviti za svoj obrok. In ko sem se umil in šel okrog hiše pod velikim javorjem, je naenkrat nekaj prešlo: »Vhuuuuššš!« Jaz sem skoraj omedlel. Pogledal sem in vedel, da je ponovno bilo to.

Sedel sem na stopnice in on je skočil iz svojega avtomobila ter pritekel do mene. Dejal je: »Billy, ali boš omedlel?«

Dejal sem: »Ne, gospod.«

On je dejal: »Kaj je narobe, Billy?«

In jaz sem dejal: »Ne vem.« Dejal sem: »Kar pojdi naprej, brat, vse je v redu. Hvala ti.«

Moja žena je prišla ven in prinesla vrč vode ter dejala: »Dragi, kaj se dogaja?«

Dejal sem: »Nič, draga.«

Rekla je torej: »Vstopi sedaj, kosilo je pripravljeno.« Objela me je in me poskušala odpeljati noter.

50 Dejal sem: »Draga, jaz… Rad bi ti nekaj povedal.« Dejal sem: »Pokliči jih in jim povej, da danes popoldan ne bom šel na obhod.« Dejal sem: »Meda, ljubica,« sem dejal, »jaz v svojem srcu vem, da ljubim Jezusa. Vem, da sem prešel iz smrti v življenje. Jaz ne želim, da bi hudič karkoli imel z mano.«

In dejal sem: »Ne morem več tako nadaljevati naprej, jaz sem zapornik.« Dejal sem: »To je nenehno, te stvari se dogajajo kar naprej in stvari, kot so te in te vizije, ki prihajajo in ostalo, oziroma karkoli je to. Dejal sem: »To se mi dogaja.« Jaz nisem vedel, da je to vizija. Tega nisem imenoval vizije. Jaz sem dejal: »Ti transi.« Dejal sem: »Jaz ne vem, kaj je to. In draga, jaz-jaz-jaz ne želim biti s tem poneumljen, oni so mi rekli, da je to hudič.« In jaz ljubim Jezusa Kristusa.

»Oh,« je dejala, »Billy, ne bi smel poslušati tega, kar ti govorijo ljudje.«

51 Dejal sem: »Ampak draga, poglej na druge pridigarje.« Dejal sem: »Jaz tega ne želim.« Dejal sem: »Jaz grem na svoj prostor v gozdu. Imam približno petnajst dolarjev. Ti poskrbi za Billyja.« Billy je bil takrat majhen majčkeni deček. Dejal sem: »Vzemi… To je dovolj za tebe in za Billyja, da bosta živela nekaj časa. Pokliči jih in jim reci, da se bom mogoče vrnil jutri, morda pa se ne bom nikoli vrnil. Če se ne vrnem v naslednjih petih dneh, naj poiščejo zamenjavo.« In jaz sem dejal: »Meda, nikoli ne bom odšel iz tega gozda, dokler mi Bog ne obljubi, da bo to odstranil od mene in da se to nikoli več ne bo ponovilo.« Pomislite samo, kakšen nevednež je lahko človek.

52 In jaz sem tistega večera odšel tja, vrnil sem se nazaj v območje male stare kolibe. To je bilo naslednji dan, bilo je že malo pozno, naslednji dan bi moral oditi do mojega tabora, gor in še naprej okrog planine…, ali hriba, raje, in se povzpeti v tisti gozd. Ne verjamem, da bi me FBI lahko tam našel. Torej, ta mala stara koliba… Jaz sem molil ves tisti popoldan in že se je spuščal mrak. Bral sem iz Svetega Pisma, kjer je rečeno: » Preroški duhovi se pokoravajo prerokom.« Tega nisem mogel razumeti.

In tako je v mali stari kolibi postalo preveč temno, kjer sem običajno pripravljal pasti, ko sem bil še deček. Tam sem imel celo vrsto pasti in sem odhajal tja gor, lovil in ostajal vso noč. To je bila majhna stara razpadajoča koliba, ki se je nahajala tam, bila je tam že vrsto let. Morda je nekoč imela kakšnega stanovalca, ki je prihajal tja.

53 In tako, jaz sem tam samo čakal. In sem razmišljal. Torej, šlo je že proti eni uri, drugi uri, treti uri zjutraj, hodil sem naprej in nazaj, sem ter tja. Usedel sem se na nek star stol, to je bil star, ne stol, ampak nekakšen zaboj. Usedel sem se na to in pomislil: »O, Bog, zakaj si mi to naredil?« Dejal sem: »Oče, ti veš, da te ljubim. Ti veš, da te jaz ljubim. In jaz-jaz-jaz ne želim biti obseden s hudičem. Jaz ne želim, da bi se mi te stvari dogajale. Prosim te, Bog, ne dovoli, da bi se to še kdaj zgodilo.«

Dejal sem: »Jaz te ljubim. Ne želim iti v pekel. Kakšna korist je potem od vsega mojega pridiganja in vlaganja napora, če sem napačen? In potem ne vodim samo sebe v pekel, jaz potem vodim na stranpot tudi na tisoče drugih,« ali na stotine drugih v tistih

dneh. In jaz sem dejal… Imel sem veliko službo. In dejal sem: »Torej, jaz ne želim, da se mi to še kdaj koli zgodi.«

54 In jaz sem se usedel na tisti majhen stol. Samo sedel sem v tem položaju in nič drugega. In nenadoma sem v prostoru zagledal migetajočo svetlobo. Mislil sem, da je nekdo prišel z baterijo. In pogledal sem naokrog ter pomislil: »Dobro…« In tam je bilo to, natanko pred mano in stare lesene deske so bile na tleh. In tam je bilo to, natanko pred mano. Tam v kotu je bila majhna peč iz soda, pokrov je bil odtrgan z nje. In ravno tam na tleh je bila svetloba in pomislil sem: »No, od kod pa je to? Dobro, to ne more prihajati od…«

Pogledal sem naokrog. In tam je bilo to nad mano, ta popolnoma ista svetloba, natanko nad mano, visela je točno tako. Krožila je naokrog kot ogenj, bila je nekakšne smaragdne barve in se premikala: »Whoot, whoot, whoot,« točno od zgoraj, natanko tako. In jaz sem gledal v to in pomislil: »Kaj je to?« Torej, to me je prestrašilo.

55 Zaslišal sem, kako je nekdo prihajal (brat Branham posnema nekoga, ki hodi), kako hodi, le da je bil bosonog. In zagledal sem noge človeka, kako vstopa. Povsod v prostoru je bilo temno, razen na mestu, kjer je to sijalo. Videl sem noge človeka, kako prihaja noter. In ko je On vstopil v prostor, sem vstal. On je bil človek, približno… tehtal je okrog sto kilogramov. Imel je sklenjene roke, nekako tako.

Torej, jaz sem to že videl v obliki ognjenega vrtinca, slišal sem, kako mi to govori in videl to v obliki svetlobe, ampak prvič sem videl podobo tega. Stopil je k meni, čisto blizu.

Torej, iskreno, prijatelji, mislil sem, da mi bo srce odpovedalo. Samo zamislite si! Postavite se tja, tudi vi bi se počutili enako. Vi ste morda dlje časa na tej poti, morda ste dlje časa kristjan, toda vi bi se ob tem enako počutili. Kajti še po stotih in stotih vizijah jaz kar odrevenim, ko se mi On približa. Včasih me celo naredi… Jaz sem se skoraj popolnoma onesvestil, enostavno sem oslabel.

Ko sem velikokrat zapuščal oder… Če bi ostal predolgo, bi popolnoma klonil. Nekoč so me vozili ure in ure in sploh nisem vedel, kje sem. Torej, jaz tega ne morem pojasniti. Preberite o tem v Svetem Pismu in to vam bo pojasnilo, kaj je to. Pismo tako pravi.

56 Torej, jaz sem stal tam in gledal v Njega. Svoje roke sem imel nekako tako. On je gledal točno vame, tako ljubeznivo. Ampak On je imel zares globok glas in je dejal: »Ne boj se. Jaz sem poslan iz prisotnosti vsemogočnega Boga.« In ko je On spregovoril, je bil to isti glas, ki je govoril z menoj, ko sem bil star dve leti in vse naprej. Vedel sem, da je bil to On. In mislil sem, torej…

In slišal sem. Poslušajte pogovor. Jaz ga bo citiral najbolje, kot lahko, besedo za besedo, ker se tudi jaz težko spomnim.

Dejal sem… Gledal sem ga nekako takole. On je dejal: »Ne boj se,« točno tako tiho. Dejal je: »Poslan sem iz prisotnosti vsemogočnega Boga, da ti pojasnim tvoje nenavadno rojstvo…« In vi veste, kako sem bil tam zgoraj rojen. Ta ista svetloba je visela nad mano, ko sem se rodil. In tako, On je dejal: »Tvoje nenavadno rojstvo in napačno razumljeno življenje je bilo kot pokazatelj tega, da boš šel po vsem svetu in molil za bolne ljudi.«

In dejal je: »Ne glede na to, zaradi česa so bolni…« In On je imenoval (Bog, ki je moj sodnik, ve), On je imenoval ›rak‹. Dejal je: »Nič… Če boš pridobil ljudi, da ti bodo verjeli in če boš iskren, ko boš molil, ne bo nič stalo pred tvojo molitvijo, niti rak.« Vidite? »Če boš pridobil ljudi, da ti bodo verjeli.«

57 In videl sem, da ni bil moj sovražnik. On je bil moj prijatelj. In jaz ne vem ali sem umiral ali kaj, ko je prišel k meni na ta način. In jaz sem dejal: »Torej, Gospod,« sem dejal, »jaz sem…« Kaj pa sem jaz vedel o ozdravljanju in darovih, kot so ti? Dejal sem: »Torej, Gospod, jaz sem siromašen človek.« In sem dejal: »Jaz sem s svojo družino. Jaz živim s svojo družino, ki je prav tako siromašna. Jaz sem neizobražen.« Dejal sem: »In jaz-jaz-jaz ne bom mogel tega narediti, oni me ni bi - oni me ne bi razumeli.« Dejal sem: »Oni-oni me ne bi - oni me ne bi poslušali.«

In On je dejal: »Tako kot sta bila preroku Mojzesu dana dva darova…, znaka,« raje, »ki sta potrdila njegovo službo, tako sta tebi dana dva znaka, da potrdita tvojo službo.« On je dejal: »Prvi od teh bo, da boš prijel osebo za roko, za katero boš molil, s svojo

levo roko za njegovo desno.« In je dejal: »In potem samo stoj pri miru, viden bo fizični učinek na tvojem telesu.« Dejal je: »Potem moli. In če bo to odšlo, bo bolezen zapustila ljudi. Če to ne bo odšlo, samo moli za blagoslov in pojdi naprej.«

»Dobro,« sem dejal, »Gospod, bojim se, da me ne bodo sprejeli.«

58 On je dejal: »In naslednja stvar bo, če ne bodo slišali tega, potem bodo slišali tole. « Dejal je: »Potem bo prišel čas, ko boš spoznal same skrivnosti njihovih src.« Dejal je: »To bodo slišali.«

»Torej,« sem dejal, »Gospod, to je razlog, zakaj sem nocoj tukaj. Meni so moji duhovniki povedali, da so te stvari, ki prihajajo k meni, napačne.«

On je dejal: »Ti si bil rojen na ta svet zaradi tega namena.« (Vidite? Darovi in poklicanost brez kesanja.) On je dejal: »Ti si rojen na ta svet zaradi tega namena.«

In jaz sem dejal: »Torej, Gospod,« sem dejal, »moji duhovniki so mi rekli, da je to hudobni duh.« In dejal sem: »Zato sem tukaj v molitvi.«

In tukaj je to, kar mi je On navedel. On je povezal z mano prihod našega Gospoda Jezusa z Njegovim prvim prihodom. In jaz sem dejal…

59 To je bila čudna stvar, prijatelji… Tukaj se bom zaustavil samo za minuto in se vrnil nazaj. Vedno me je bilo najbolj strah, ker vedno, ko bi srečal kakšno vedeževalko, bi ona prepoznala, da se je nekaj zgodilo. In to bi bilo… To me je skoraj ubilo.

Na primer, nekega dne smo moji sorodniki in jaz šli skozi sejem. Bili smo samo še fantje in smo se sprehajali. Torej, tam je v enem izmed teh šotorov sedela majhna vedeževalka, mlada gospa prijetnega videza, mlada gospa, ki je sedela tam. In vsi mi smo se sprehajali, šli smo mimo. Ona je dejala: »Hej, ti, pridi sem za trenutek.« In mi trije fantje smo se obrnili. In ona je dejala: »Ti, s črtastim puloverjem.« (To sem bil jaz.)

Dejal sem: »Jaz, gospa?« Mislil sem, da hoče od mene, da bi jo peljal na kokakolo, ali kaj podobnega. In ona je bila mlada žena, morda v svojih zgodnjih dvajsetih letih, približno, in je sedela tam. Stopil sem do nje in dejal: »Da, gospa, kaj lahko storim za vas?«

In ona je dejala: »Povej, ali veš, da obstaja svetloba, ki ti sledi? Ti si rojen pod določenim znamenjem.«

Jaz sem dejal: »Kaj mislite s tem?«

Ona je dejala: »Torej, ti si rojen pod določenim znamenjem. In obstaja svetloba, ki ti sledi. Ti si rojen za Božji klic.«

Dejal sem: »Podi stran od mene, žena.«

Začel sem se umikati, ker mi je mama vedno govorila, da so te stvari od hudiča. Imela je prav. Tako, da me je postalo strah.

60 In nekoč, ko sem bil nadzornik za divjad, sem vstopal v avtobus. Vstopil sem v avtobus. Videti je bilo, kot da sem vedno bil predmet duhovnega delovanja. Stal sem tam, za mano je stal nek mornar. Odhajal sem v obhod in sem šel v Henryville Forestry. Bil sem v avtobusu. Začel sem se čudno počutiti. Pogledal sem okrog sebe in tam je sedela neka velika krepka ženska, ki je sedela, bila je lepo oblečena. Rekla je: »Kako ste kaj?«

Odvrnil sem: »Kako ste?«

Mislil sem, da je bila to samo ženska, saj veste, ki me je ogovorila, kar tako… Dejala je: »Za trenutek bi hotela govoriti z vami.«

Jaz sem dejal: »Da, gospa?« In sem se ozrl.

Dejala je: »Ali veste, da ste rojeni pod znakom?«

Pomislil sem, še ena od teh čudnih žena. Tako da sem samo gledal ven. Torej, sploh nisem nič več rekel, jaz sem samo nadaljeval…

Ona je dejala: »Ali lahko govorim za trenutek z vami?« In je nadaljevala… Rekla je: »Ne obnašajte se tako.«

Jaz sem enostavno kar naprej gledal naravnost. Mislil sem si: »To ni gosposko obnašanje.«

Dejala je: »Za trenutek bi hotela govoriti z vami.«

61 Jaz sem enostavno gledal naravnost in nisem polagal nobene pozornosti na njo. V trenutku sem pomislil: »Videl bom, ali bo tudi ona povedala isto, kot vsi drugi.« Obrnil sem se in pomislil: »Oh, moj!« Zadrhtel sem od tega, vem, ker sem sovražil že samo misel na to. Obrnil sem se.

Dejala je: »Morda je bolje, da se predstavim.« Dejala je: »Jaz sem astrolog.«

Jaz sem dejal: »Mislil sem, da ste nekaj takega.«

Dejala je: »Jaz sem na poti za Chicago, da bi videla svojega sina, ki je baptistični pridigar.«

Dejal sem: »Da, gospa.«

Ona je dejala: »Ali ti je kdaj kdo povedal, da si rojen pod znamenjem?«

Dejal sem: »Ne, gospa.« Torej, jaz sem se zlagal, vidite, in sem dejal… Hotel sem samo videti, kaj bo povedala. In ona je dejala… Dejal sem: »Ne, gospa.«

In ona je dejala: »Ali ti pridigarji niso nikoli povedali?«

Dejal sem: »Jaz nimam nič skupnega s pridigarji.«

In ona je dejala: »Uh-huh.«

Dejal sem… Rekla mi je… Dejal sem: »Dobro…«

Dejala je: »Če ti natančno povem, kdaj si rojen, ali mi boš verjel?«

Dejal sem: »Ne, gospa.«

In ona je dejala: »Torej, lahko ti povem, kdaj si se rodil.«

Jaz sem dejal: »Ne verjamem v to.«

In ona je dejala: »Ti si bil rojen 6. aprila, leta 1909 ob peti uri zjutraj.«

Dejal sem: »Tako je.« Dejal sem: »Kako to veste?« Dejal sem: »Povejte temu mornarju tukaj, kdaj je bil rojen.«

Rekla je: »Ne morem.«

In jaz sem dejal: »Zakaj? Kako to veste?«

62 Rekla je: »Poglejte, gospod.« Rekla je, ko je začela govoriti o svoji astronomiji, je rekla: »Vsakih toliko let…« Dejala je: »Ali se spomnite, da se je pojavila zvezda, ki je vodila modrece do Jezusa Kristusa?«

In jaz sem malo zastal, saj veste, in dejal: »Torej, jaz ne vem nič o religiji.«

In ona je dejala: »No, zagotovo ste slišali, kako so modreci prišli k Jezusu.«

Dejal sem: »Da.«

In ona je dejala: »Torej, kdo so bili ti modreci?«

»Oh,« sem dejal, »to so bili samo modreci in to je vse, kar vem.«

Ona je dejala: »Torej, kaj je modrec?« Dejala je: »Ista stvar kot sem jaz, astrolog, imenovali so jih zvezdogledi.« In je dejala: »Veste, preden Bog nekaj naredi na zemlji, On to vedno razodene najprej v nebesih in šele potem na zemlji.«

In jaz sem dejal: »Jaz tega ne vem.«

63 In ona je dejala: »Torej…« Omenila je dve ali tri zvezde, kot Mars, Jupiter in Venera. To niso bile te, ampak je dejala: »One so prečkale svoje poti in so prišle skupaj ter ustvarile…«

Dejala je: »Tam so bili trije modreci, ki so prišli, da bi se srečali z Jezusom. In eden je bil s Hamove linije, eden iz Semove in drugi iz Jafetove.« In je dejala: »Ko so se srečali v Betlehemu, te tri zvezde, od koder so izvirale… Vsaka oseba na zemlji,« je dejala, »je povezana z zvezdami.« Dejala je: »Vprašaj mornarja, ko vzide luna in ko se pojavijo nebesni planeti, če plima in oseka ne gresta s tem.«

Dejal sem: »Tega mi ni potrebno spraševati, to vem tudi sam.«

In ona je dejala: »Torej, tvoje rojstvo je povezano z zvezdami tu zgoraj.«

In jaz sem dejal: »Torej, jaz tega ne vem.«

64 In ona je dejala: »Torej, ti trije modreci so prišli. » In je dejala: »Ko so se te tri zvezde, ko so… Oni so prišli iz treh različnih smeri in se srečali v Betlehemu. In pravijo, da so se srečali in posvetovali in po eden je bil iz Hamove linije, Semove in Jafetove, trije Noetovi sinovi.« In dejala je: »Potem so prišli in se poklonili Jezusu Kristusu.« In je dejala: »Ko so odhajali,« je dejala, »so prinesli darove in jih dali Njemu.«

In je dejala: »Jezus Kristus je v času svoje službe povedal, da bo takrat, ko bo ta evangelij pridigan po vsem svetu (Hamovim, Semovim in Jafetovim ljudem), potem bo On ponovno prišel.«

In rekla je: »Torej, ti planeti, nebeški planeti, kot se vrtijo…« Dejala je: »Oni so ločeni. Oni nikoli do sedaj niso bili poznani na zemlji.« In je dejala: »Na vsakih več sto let se v svojih ciklusih, kot je ta, križajo.« (Če je slučajno tukaj kdo astronom, bi on verjetno vedel, o čem je ta žena govorila. Jaz ne vem.) Tako, ko je ona govorila… Rekla je: »Oni so se križali na ta način.«

In je dejala: »To je v spomin na največji dar, ki ga je Bog kdaj koli dal človeštvu, ko je Bog dal svojega Sina. Ko se bodo ti planeti ponovno križali,« je dajala, »bo On na zemljo poslal še en dar.« In dejala je: »Ti si se rodil natanko v času tega križanja.« Dejala je: »To je razlog, zakaj jaz to vem.«

Dobro, potem sem jaz odvrnil: »Gospa, kot prvo, jaz ne verjamem v nič od tega. Jaz nisem religiozen in ne želim več poslušati o tem.« In odšel sem vstran. Zelo hitro sem se je znebil. Tako sem odšel ven.

65 In vsakokrat, ko sem srečal katero od njih, bi vedno naredil tako. In jaz sem razmišljal: »Zakaj mi ti hudiči to delajo?«

Tudi pridigarji so govorili: »To je hudič. To je hudič.« Oni so me napeljali, da sem to verjel.«

In potem, tistega večera tam zgoraj, ko mi je On razlagal te stvari, sem ga vprašal, dejal sem: »Dobro, zakaj mi vsi ti mediji in ljudje takšnega kova in ljudje, ki so obsedeni s hudičem, vedno govorijo o tem. In duhovništvo, moji bratje, mi govorijo, da je to od hudega duha?«

Sedaj poslušajte, kaj je On dejal, Tisti, ki je zgoraj na tej viseči sliki. On je dejal: » Tako kot je bilo takrat, tako je tudi sedaj.« In On mi je začel razlagati, da ko se je začela služba našega Gospoda Jezusa Kristusa, so pridigarji govorili, da je On bil Bezebub - hudič. Ampak hudiči so rekli, da je On Božji Sin, Sveti iz Izraela. Hudiči…

In poglejte na Pavla in Barnaba, ko sta bila tam zgoraj, da bi pridigala. Pridigarji so rekli: »Ti ljudje sprevračajo svet na glavo. Oni so hudobni, to so hudiči.« Toda majhna stara vedeževalka iz ulice je prepoznala, da sta Pavel in Barnaba Božja človeka. Dejala je: »To sta Božja človeka, ki nam govorita o poti življenja.« Ali ni tako? Spiritualisti in vrači, z demoni obsedeni ljudje…

66 Toda mi smo se tako zakisali v teologiji, da smo prišli do točke, kjer ne vemo nič o Duhu. Upam, da me boste imeli radi po tem. Ampak, to je to, kar je. Mislim tudi na binkoštnike. To je res. Če samo kličete in plešete naokrog, to ne pomeni, da veste vse o Duhu.

To je osebni kontakt, iz oči v oči, to je vse, kar potrebujete. Bog bo povzdignil takšno cerkev, to je res, ko bodo prišli skupaj v enotnosti in sili, v Duhu.

In On je govoril o tem. In povedal mi je, kako je služba napačno razumljena in me prepričal, kako mora biti služba napačno razumljena. In ko mi je povedal vse o tem in kako je Jezus…

67 Dejal sem: »Dobro, kaj je s temi…, s temi stvarmi, ki se mi dogajajo?«

In vidite, On je dejal: »To se bo množilo in postajalo vse večje in večje.« In On mi je to pojasnjeval in povedal, kako je Jezus to delal, kako je prišel in kako je bil izpolnjen z močjo, ki je lahko vnaprej povedala stvari in povedala to ženi pri studencu. Ni trdil, da je zdravilec, ampak je trdil, da dela samo to, kar mu pokaže Oče.

Dejal sem: »Dobro, kakšna vrsta duha bi naj to bila?«

Dejal je: »To je bil Sveti Duh.«

Potem se je tam znotraj mene nekaj zgodilo in spoznal sem, da sem obrnil hrbet stvarem, za katere me je Bog pripeljal sem. In spoznal sem, da je bilo v preteklosti prav tako tudi s farizeji in da so mi Pismo razlagali napačno. Torej, od takrat naprej sem vzel svojo lastno razlago tega, kar mi je dal Sveti Duh.

Dejal sem Mu: »Jaz bom šel.«

On je dejal: »Jaz bom s tabo.«

68 In Angel je ponovno stopil v svetlobo, ki ga je začela ovijati okrog in okrog ter okrog in okrog ter okrog Njegovih nog nekako tako in se v tej svetlobi dvignil ter odšel iz barake.

Jaz sem se vrnil domov kot nova oseba.

Odšel sem v cerkev in o tem v nedeljo zvečer povedal ljudem.

In v sredo zvečer so oni pripeljali tja žensko, neko medicinsko sestro iz Maya, ki je umirala od raka. Ni bila nič drugega, kot samo senca. Ko sem odšel dol, da bi poskrbel zanjo, se je pred njo pojavila vizija, ki je pokazala, da je ponovno medicinska sestra. In ona je na listi v Louisvillu: »Da je bila že leta mrtva.« Sedaj je v Jeffersonvillu kot medicinska sestra in je sestra že leta.

Kajti pogledal sem tja gor in videl vizijo. Obrnil sem se naokrog, komaj sem vedel, kaj počnem, stal sem tam. Jaz sem se tresel, ko so prvič prinesli takšen primer pred mene in ga položili dol. In medicinske sestre ter ostali so stali okrog nje in ona je ležala tam, obraz ji je popolnoma upadel in oči je imela obrnjene nazaj.

69 Margie Morgan. Če ji želite pisati, naslov je: 411 Knobloch Avenue, Jeffersonville, Indiana. Ali pa pišite v Clark County Hospital, Jeffersonville, Indiana. Naj vam ona sama pove.

In jaz sem pogledal tja dol. In tam je bil prvi primer, ko so jo videli odhajati, in tam je prišla vizija. Videl sem to ženo, kako ponovno dela kot sestra in kako hodi naokrog, zdrava in močna. Jaz sem dejal: »Tako govori Gospod, živela boš in ne boš umrla.«

Njen mož, človek na visokem položaju v teh svetnih stvareh, me je pogledal. Jaz sem dejal: »Gospod, ne bojte se. Vaša žena bo živela.«

On me je poklical ven, dejal je… Poklical je dva ali tri doktorje in dejal: »Saj jih poznate?«

Odgovoril sem: »Da.«

»Zakaj,« je dejal, »jaz sem igral golf z njimi.« Dejal je: »Rak se je ovil okrog njenega črevesja, ne morete jih sprati niti s klistirjem.«

Dejal sem: »Ni mi mar, kaj ima! Nekaj tu spodaj, od znotraj, videl sem vizijo! Ta Človek, ki mi je to povedal, je dejal, da naj povem, karkoli bom videl in to se bo zgodilo. In On mi je to povedal in jaz to verjamem.«

Slava Bogu! Nekaj dni zatem je ona že prala svoje perilo in se sprehajala naokrog. Sedaj tehta približno sedemdeset kilogramov in je popolnoma zdrava.

70 Potem ko sem jaz to sprejel, se je to začelo. Potem me je poklical Robert Daugherty. In od tam je potem to šlo skozi Teksas in po vsem svetu.

In neke noči, približno štiri ali petkrat od… (Nisem mogel razumeti govorjenja v jezikih in podobno. Verjel sem v krst v Svetem Duhu in verjel, da so ljudje lahko govorili v jezikih.)

In neke noči, ko sem bil tam v katedrali San Antonio v Teksasu, ko sem šel tja naprej, je sedel tam mlad fant in začel tako hitro govoriti v jezikih kot iz mitraljeza ali avtomata.

Daleč od zadaj, povsem od zadaj, je vstal nek fant in dejal: »Tako govori Gospod. Človek, ki gre proti odru, prihaja s službo, ki je posvečena od vsemogočnega Boga. In kot je bil Janez Krstnik poslan kot predhodnik prvega prihoda Jezusa Kristusa, tako nosi on sporočilo, ki bo napovedalo drugi prihod Jezusa Kristusa.«

Skoraj sem potonil v svoje čevlje. Pogledal sem navzgor in dejal: »Ali poznaš tega človeka?«

On je dejal: »Ne, gospod.«

Dejal sem: »Ali ga ti poznaš?«

Dejal je: »Ne, gospod.«

Dejal sem: »Ali ti poznaš mene?«

On je dejal: »Ne, gospod.«

Dejal sem: »In kaj delaš tukaj?«

On je dejal: »O tem sem bral v časopisu.« To je bila prva noč srečanja.

Pogledal sem tja čez in vprašal: »Kako pa si ti prišel sem?«

Dejal je: »Nekdo od mojih mi je povedal, da boste vi tukaj, ›Božanski zdravitelj‹ in tako sem prišel.«

Vprašal sem: »Ali se vidva sploh poznata?«

On je dejal: »Ne.«

71 Oh, moj! Tam sem videl to veliko silo svetega Duha… Nekoč pa sem mislil, da je to nekaj slabega in vedel sem, da je bil isti Božji angel povezan s temi ljudmi, ki so imeli te stvari. Čeprav imajo veliko lažnih in pomešanih stvari in veliko Babilona v sebi, ampak v tem je bila originalna stvar. In jaz sem videl, da je bila to resnica. Oh, leta so minila in na srečanjih so ljudje videli vizije in podobne stvari.

72 Enkrat je fotograf to uspel ujeti na fotografijo, ko sem bil tam spodaj nekje v Arkansasu. Mislim, da je bilo to približno na takšnem srečanju, kakor je današnje. In jaz sem stal tam, ter poskušal to pojasniti. Ljudje bi vedeli in oni so sedeli ter poslušali: metodisti, baptisti, prezbiterijanci in drugi. In potem sem slučajno pogledal, to je prihajalo skozi vrata, prihajalo je sem in se premikalo: »Whoossh, whoossh!«

Dejal sem: »Ne bo mi več potrebno govoriti, kajti to prihaja ravno sedaj.« In to se je pomaknilo navzgor in ljudje so začeli kričati. Prišlo je do tja, kjer sem bil jaz in se umirilo ob meni.

Takoj ko se je to umirilo, je pritekel starešina in rekel: »Hej, jaz to vidim!« In to ga je udarilo s slepoto, da ga bolj ni moglo in se je opotekel nazaj. V knjigi si lahko ogledate njegovo fotografijo in ga vidite, kako se opoteka nazaj s sklonjeno glavo. Lahko vidite njegovo fotografijo. Tam se je to spustilo navzdol. In ravno v tistem trenutku je fotograf nekega časopisa naredil to fotografijo. Vendar Gospod še ni bil pripravljen.

73 In neke noči v Houstonu v Teksasu, ko je, oh, bilo je na tisoče ljudi… Imeli smo osemsto…, osem tisoč ljudi, kako se že reče, tam čez v koncertni dvorani, kar je bilo v velikem Sam Houston Coliseumu.

In tam je bila tistega večera razprava, ko je baptistični pridigar dejal, da nisem nič drugega kot velik hinavec in prevarant, religiozni slepar in da bi me morali izgnati iz mesta in da bi on moral biti tisti, ki bi to storil.

Brat Bosworth je dejal: »Brat Branham, ali boš dovolil, da se zgodi kaj takega? Poklical me je z roko.«

Jaz sem dejal: »Ne, gospod. Jaz ne verjamem v kraval. Evangelij nam ni dan, da bi dvigovali kraval, ampak je narejen za življenje.« Dejal sem: »Ne glede na to, kako bi ga prepričeval, on bi nadaljeval na enak način.« Dejal sem: »To pri njem ne bi naredilo nobene razlike. Če Bog ne more govoriti njegovemu srcu, kako bi potem lahko jaz?«

74 Naslednji dan je prišel ven in dejal: »To prikazuje, kakšni so,« ta Houstonska kronika. Dejal je: »To prikazuje, kakšni so, oni se bojijo zastopati to, kar pridigajo.«

Stari brat Bosworth je prišel k meni, bil je že v svojih sedemdesetih letih, čudovit starejši brat, me objel s svojimi rokami in dejal: »Brat Branham,« je dejal, »ali hočeš reči, da ne boš odgovoril na to?«

Dejal sem: »Ne, brat Bosworth. Ne, gospod. Sploh ne bom odgovoril na to.« Dejal sem: »Iz tega ne bi bilo nič dobrega.« Dejal sem: »Povzročil bi samo vznemirjenje takoj, ko bi zapustil oder.« Dejal sem: »Sedaj bom imel srečanje in ne želim, da bi se stvari razbile na ta način.« Dejal sem: »Samo pusti ga, da gre svojo pot.« Dejal sem: »To je vse, to je samo rožljanje.« Dejal sem: »Mi smo jih imeli že prej in nobene koristi ni od pogovora z njimi.« Dejal sem: »Oni bodo odšli in bodo obdržali svoja stališča.«

Dejal sem: »Če jim je resnica enkrat predstavljena in je nočejo sprejeti, Sveto

Pismo govori, da so prešli linijo in jim to ne bo nikoli odpuščeno, ne na tem svetu, ne na onem, ki prihaja. Oni pravijo temu ›hudič‹ in jaz jim ne morem pomagati. Oni so obsedeni z religioznim duhom, ki je hudič.«

Koliko vas ve, da je to resnica, da je hudičev duh religiozen? Da, gospod, tako je fundamentalen, kot le more biti. In tako, to ni zvenelo najbolje, ko sem dejal › fundamentalen‹, vendar je to resnica. »Imeli bodo obliko pobožnosti, vendar bodo zanikali Njegovo moč.« To je res. Znamenja in čudeži so tisti, ki vedno potrjujejo Boga. In On je dejal, da bo v poslednjih dneh ista stvar. In poglejte!

75 Stari brat Bosworth, on bi moral priti z mano, vendar je bil nekoliko utrujen. Vrnil se je iz Japonske in bi moral biti tukaj. On bi moral biti z mano v Lubbocku. In tako je bil… Imel je ta neugoden prehlad in ni mogel priti na to srečanje, on in njegova žena. In tako je…

Vsi so mislili, da je videti kot Kaleb. On je stal tam in dejal: »Torej, brat Branham,« (ki je zelo dostojanstvenega videza, saj veste), je dejal, »pusti me, da grem in sam to uredim,« je dejal, »če ti tega ne želiš.«

Dejal sem: »O, brat Bosworth, jaz-jaz ne želim, da bi ti to storil. Da bi šel in se prepiral.«

On je dejal: »Ne bo niti ene besede prepira.«

Torej, preden bom zaključil, poslušajte to. On je odšel tja. Dejal sem: »Če se ne boš prepiral, potem je v redu.«

Odvrnil je: »Obljubljam, da se ne bom prepiral.«

76 Okoli trideset tisoč ljudi se je tisto noč zbralo pred to dvorano. Brat Wood, ki sedi tu čez, je bil takrat prisoten in je sedel v tej dvorani.

Moj sin je dejal, oziroma moja žena je rekla: »Ali ne boš šel tja dol na to srečanje?«

Dejal sem: »Ne. Ne bi želel iti tja in poslušati, kako se prepirajo. Ne, gospod. Ne bom šel tja, da bi to poslušal.«

Ko je nastopil večer, mi je nekaj reklo: »Pojdi tja dol.«

Vzel sem taksi in z mojim bratom in ženo ter svojimi otroci odšel tja. Povzpel sem se gor na balkon, čisto na vrh in sedel.

77 Stari brat Bosworth je stopil naprej kot kak star diplomat, saj veste. Imel je kopije od… Imel je kopiranih šeststo različnih obljub iz Svetega Pisma.

Dejal je: »Torej, doktor Best, če boste le prišli gor in vzeli katerokoli od teh obljub in jo spodbijali s Svetim Pismom. Vsaka od teh obljub je v Svetem Pismu, nanaša se na Jezusa Kristusa, kako ozdravlja ljudi v tem dnevu. Če lahko vzamete eno izmed teh obljub in jo s Svetim Pismom zanikate, bom sedel in se rokoval z vami ter dejal, da imate prav.« On je dejal: »Poskrbel bom za to, ko pridem tja.« On je želel to zadnje, da bi lahko odrl brata Boswortha. Vidite?

78 Brat Bosworth je torej dejal: »Dobro, brat Best, zastavil vam bom eno vprašanje in če mi odgovorite z da ali ne,« je dejal, »bova takoj zaključila razpravo.«

Dejal je: »Jaz bom poskrbel za to.«

Vprašal je predsedujočega, ali ga lahko to vpraša in ta je rekel: »Da.«

Dejal je: »Brat Best, ali se odrešujoče Ime Jehova nanaša na Jezusa Kristusa? Da ali ne.«

To je uredilo stvar. To je bilo vse. Povem vam, začutil sem nekaj, kako je šlo skozi mene. Nikoli nisem razmišljal o tem. Vidite? In pomislil sem: »Oh, moj, on ne more odgovoriti na to. To vse povezuje.«

Dejal je: »Dobro, doktor Best, jaz sem v pričakovanju.«

Dejal je: »Jaz bom poskrbel za to.«

Dejal je: »Jaz sem zaskrbljen, ker ne morete odgovoriti na moje najšibkejše vprašanje.« Bil je hladen kot led in vedel je, na čem stoji. Torej, on se je samo usedel s tem Pismom.

Dejal je: »Vzemi si trideset minut, jaz bom odgovoril po tem.«

79 In stari brat Bosworth je sedel in vzel to Pismo in pripravil tega človeka do tega, da je bil njegov obraz rdeč, da bi lahko prižgal vžigalico ob njem.

On je vstal od tam, besen, pometal papirje po tleh, prišel gor in pridigal dobro campbellitsko pridigo. Jaz sem bil baptist in vem, kaj oni verjamejo. On nikoli… On je pridigal o vstajenju: »Ko si to smrtno obleče nesmrtno, potem bomo imeli Božansko ozdravitev.« Oh, moj!

Kaj nam bo Božanska ozdravitev, ko bomo postali nesmrtni? (Ko bo to smrtno obleklo nesmrtno, vstajenje mrtvih.) On je celo podvomil v čudež, ki ga je Jezus storil nad Lazarjem, dejal je: »On je ponovno umrl, to je bila samo začasna stvar.« Vidite?

80 In ko je končal s tem na ta način, je dejal: »Pripeljite tega Božanskega zdravilca, da ga bom videl nastopiti.«

Potem so imeli lužo. Brat Bosworth je dejal: »Presenetili ste me, brat Best, ker niste odgovorili na edino vprašanje, ki sem ga postavil.«

In ta je zares postal ves iz sebe, dejal je: »Pripeljite mi tega Božanskega zdravilca, da bom videl, kako to dela.

Dejal je: »Brat Best, ali verjamete, da se ljudje lahko odrešijo?«

Odvrnil je: »Seveda!«

On je dejal: »Ali bi vi želeli, da vas imenujejo Božanski zdravilec?«

Dejal je: »Seveda ne!«

To vas ne bi naredilo za Božanskega zdravilca, ker vi oznanjate zveličanje duše.«

On je dejal: »No, zagotovo ne!«

Dejal je: »Prav tako tudi brat Branham ni Božanski zdravilec, ker pridiga Božansko ozdravljenje telesa. On ni Božanski zdravilec, on samo usmerja ljudi k Jezusu Kristusu.«

Toda on je dejal: »Pripeljite ga sem, da vidim, kako to počne. Dovolite mi, da pogledam na ljudi, ki so ozdravljeni danes in vam bom povedal ali bom verjel ali ne.«

Brat Bosworth je dejal: »Brat Best, to se sliši kot še en primer na Golgoti: ›Stopi s križa in mi ti bomo verjeli.‹« Vidite?

81 In tako, oh, potem ga je zares razneslo. Dejal je: »Naj ga vidim, kako to počne! Naj ga vidim, kako to počne!« Predsedujoči mu je ukazal, naj sede. On je odkorakal tja, kjer je bil binkoštni pridigar, in ga vso pot čez oder udarjal. In tako da so ga takrat zaustavili. (Torej, brat Bosworth je dejal: »Tukaj, tukaj. Ne, ne.«) No, predsedujoči ga je prisilil, da sede.

Raymond Richey je vstal in dejal: »Ali je to podoba južne baptistične konvencije?« Dejal je: »Vi, baptistični pridigarji, ali je poslala tega človeka sem južna baptistična konvencija, ali je prišel sam od sebe?« Oni niso želeli odgovoriti. Rekel je: »Nekaj sem vas vprašal.« On je poznal vse, vsakega izmed njih.

Oni so rekli: »Prišel je sam od sebe.« Ampak jaz vem, da tudi baptisti verjamejo v božansko ozdravljenje. Tako da so oni potem rekli: »On je prišel sam od sebe.«

82 In potem, poglejte, kaj se je potem zgodilo. Potem je brat Bosworth dejal: »Jaz vem, da je brat Branham na srečanju. Če bi on želel priti in razpustiti ljudstvo, bi bilo dobro.«

Torej, Howard mi je dejal: »Ti sedi pri miru!«

Dejal sem: »Jaz sedim pri miru.«

In ravno takrat je nekaj prišlo okrog mene in se začelo vrteti naokrog. In jaz sem vedel, da je to bil Gospodov Angel, ki je dejal: »Vstani!«

Približno petsto ljudi je dalo skupaj svoje roke, na ta način, naredilo prehod, da bi lahko prišel na oder.

Dejal sem: »Prijatelji, jaz nisem Božanski zdravilec. Jaz sem vaš brat.« Dejal sem: »Brat Best, brez…« Oziroma: »Brat Best,« sem dejal, »jaz nisem nespoštljiv do vas, moj brat, sploh ne. Pravico imate do svojega prepričanja in prav tako tudi jaz.« Dejal sem: » In videli ste, da niste mogli dokazati svojega stališča nasproti brata Boswortha. Niti ne bi mogli nikomur, ki je seznanjen s Svetim Pismom in pozna te stvari.« Dejal sem: »Kar se

tiče ozdravljanja ljudi, jaz jih ne morem ozdraviti, brat Best. Ampak jaz sem tukaj vsak večer. Če želite videti, kako Gospod dela čudeže, samo pridite. On jih dela vsak večer.«

In on je dejal: »Rad bi videl, kako si nekoga ozdravil in da jih potem pogledam. Morda jih hipnotiziraš s svojo hipnozo.« In je dejal: »Jaz jih želim videti leto dni po tem! «

Dejal sem: »Dobro, imaš pravico, da jih preveriš, brat Best.«

83 On je dejal: »Nihče, razen vas tepcev, skupine kotalečih svetnikov, ne verjame v takšne stvari. Baptisti ne verjamejo v takšne neumnosti.«

Brat Bosworth je dejal: »Samo trenutek.« Dejal je: »Koliko ljudi je tukaj, ki so v teh dvotedenskih srečanjih prihajali v te dobro stoječe baptistične cerkve zgoraj v Houstonu in lahko dokažejo, da so bili ozdravljeni od vsemogočnega Boga, ko je brat Branham bil tukaj?« In vstalo je preko tristo ljudi. Dejal je: »Kaj je s tem?«

On je dejal: »Oni niso baptisti.« Dejal je: »Vsakdo lahko marsikaj pričuje, ampak to še vedno ne pomeni, da je to v redu.«

Odvrnil je: »Božja Beseda govori, da je to v redu in vi ne morete zanikati tega. In ljudje govorijo, da je to v redu in vi tega ne morete ovreči. Torej, kaj boste naredili s tem?« Vidite, natanko tako.

84 Jaz sem dejal: »Brat Best, jaz samo govorim, kaj je resnica. In če sem jaz verodostojen, je Bog dolžan podpreti resnico.« Dejal sem: »Če On ni… Če On ne bo podprl resnice, potem On ni Bog.«

In potem sem dejal: »Jaz ne ozdravljam ljudi. Jaz sem rojen z darom, da lahko vidim stvari, lahko jih vidim, kako se zgodijo.« Dejal sem: »Vem, da sem napačno razumljen, toda jaz ne morem nič drugega, kot da izpolnim prepričanje svojega srca.« Dejal sem: »Jaz verjamem, da je Jezus Kristus vstal od mrtvih. In ta Duh, ki prihaja in prikazuje vizije in tako dalje, če je to dvomljivo, pojdite naokrog in to odkrijte.« Dejal sem: »To je vse. Toda,« sem dejal, »toda zaradi mene, jaz ne morem sam od sebe narediti nič.« In dejal sem: »Če sem povedal resnico, mi je Bog dolžan to potrditi, da je to resnica.«

In ravno v tem času je nekaj prešlo: »Whoooowh!« On je prišel tja, prišel je naravnost dol. In Ameriško fotografsko združenje Douglas studio v Houstonu v Teksasu, je imelo tam postavljen velik aparat (bilo jim je prepovedano fotografiranje), ki je naredil fotografijo.

85 Ko so bili tam, da bi fotografirali gospoda Besta in je on dejal… Preden sem odšel tja dol, je on dejal: »Samo minuto! Jaz imam tukaj šest pripomb.« Rekel je: »Sedaj me tukaj fotografirajte!« In pod nos tega starega svetega moža je postavil prst, nekako tako in rekel: »Sedaj me fotografirajte!« In oni so naredili tako. In potem je stisnil pest, jo dvignil navzgor ter dejal: »Sedaj me fotografirajte!« In oni so to storili. Potem je na ta način to počel in poziral za fotografiranje. Dejal je: »To boste videli v moji reviji!« Točno tako.

Brat Bosworth je stal tam in ni nič komentiral. In potem so naredili fotografijo o tem.

86 Tiste noči na poti domov (to je naredil katoliški fant), je on rekel temu drugemu fantu, dejal je: »Kaj misliš o tem?«

On je dejal: »Jaz vem, da sem ga kritiziral. Ta golša, ki je zapustila ženski vrat, jaz sem dejal, da jo je on hipnotiziral.« Dejal je: »Morda sem se zmotil glede tega.«

Dejal je: »Kaj ti misliš o tej sliki?«

»Jaz ne vem.«

Dala sta jo v kislino. Tukaj je njegova fotografija, lahko ga vprašate, če hočete. Odšla sta domov, on je sedel in kadil cigareto. Vstopil je noter in izvlekel eno od brata Boswortha, ampak je bila negativna. Potegnil je ven drugo, tretjo, četrto, peto, šesto in vsaka izmed njih je bila prazna. Bog ne bi dovolil, da bi bila fotografija Njegovega starega posvečenega moža skupaj s tem hinavcem, z roko pod nosom, s pestjo, ki mu žuga pod nosom. On tega ne bi dovolil.

Potem je izvlekel naslednjo in tam je bilo to. Človek je imel srčen udar, so rekli,

tisti večer.

In ta negativ so poslali v Washington DC. Bil je avtorsko zaščiten in poslan nazaj.

87 In George J. Lacy, glavni mož v FBI za prstne odtise, dokumente in tako naprej, eden izmed najboljših v svetu, je bil pripeljan tja in zadržan dva dni, da bi testiral fotoaparat, luči in vse ostalo.

In ko smo tisto popoldne prišli, je dejal: »Spoštovani Branham, tudi jaz sem bil vaš kritik.« Dejal je: »Tudi jaz sem dejal, da je bila psihologija, ko so ljudje govorili, da vidijo to svetlobo in takšne stvari.« In je dejal: »Veste, stari hinavec bi rekel (mislil je na nevernika), da so te slike povsod naokrog, ta avreola okrog Kristusa in okrog svetnikov, « je dejal, »da je bila to preprosto psihologija.« Ampak on je dejal: »Spoštovani Branham. Mehansko oko te kamere ne bo sprejelo psihologije! Ta svetloba je vstopila v objektiv, oziroma zadela negativ in tam je bilo to.« In on je dejal…

Jaz sem to potrdil pred njimi. Dejal je: »Oh, gospod, ali veste, koliko je to vredno?«

In jaz sem dejal: »Ne meni, brat. Ne meni.«

In tako je on dejal: »Seveda, to ne bo nikoli prišlo v veljavo za časa našega življenja, toda nekega dne, če se bo civilizacija nadaljevala in bo krščanstvo ostalo, nekaj se bo zgodilo glede tega.«

88 Tako prijatelji. Nocoj, če je bila nocoj to zadnja služba na zemlji, smo vi in jaz bili v prisotnosti vsemogočnega Boga. Moje pričevanje je resnično. Veliko, veliko stvari se je zgodilo, potrebna bi bila množica knjig, da se to napiše, ampak jaz hočem, da vi veste.

Koliko vas je tukaj, ki ste tudi (brez te slike) videli to svetlobo, kako se nahaja tam, kjer sem jaz pridigal? Dvignite roke, po vsej stavbi, vsak, ki je kdaj koli to videl. Vidite, osem ali deset rok, ki so tukaj.

Rekli boste: »Ali je mogoče, da so oni to videli, jaz pa tega ne bi videl?« Da, gospod.

Ta zvezda, ki so ji sledili modreci, je šla mimo vseh observatorijev in nihče, razen njih, tega ni videl. Oni so bili edini, ki so to videli.

89 Elija je bil tam in gledal vse te ognjene kočije in vse ostalo. In Gehazi je gledal naokrog, on jih sploh ni mogel videti. Bog je dejal: »Odpri mu oči, da bo lahko videl.« In potem jih je videl. Vidite? Ampak on je bil dober fant, ki je stal tam in gledal naokrog, vendar jih ni mogel videti. Zagotovo. Nekaterim je dano, da vidijo, vendar nekaterim ne. In to je res.

Sedaj pa: vi, ki tega nikoli niste videli, niste nikoli tega videli in vi, ki ste to videli s svojimi naravnimi očmi, vendar nikoli niste videli fotografije, imajo tisti, ki so videli fotografijo, večji dokaz, kot pa vi, ki ste to videli s svojimi očmi. Kajti vi, ki ste to videli z naravnimi očmi, bi lahko bili v zmoti, to bi lahko bila optična iluzija. Ali je to res? Toda to ni optična iluzija, to je resnica, kajti znanstvene raziskave dokazujejo, da je to resnica. Torej, Gospod Jezus je to naredil.

»In kaj potem vi mislite, kaj je to,« boste vprašali, »brat Branham?«

90 Jaz verjamem, da je to isti Ognjeni Steber, ki je izpeljal izraelske otroke iz Egipta v Palestino. Jaz verjamem, da je to isti Angel Svetlobe, ki je prišel v zapor in prišel do svetega Petra in se ga dotaknil, šel pred njim ter odprl vrata in ga odvedel na svetlo. In jaz verjamem, da je to Jezus Kristus, isti včeraj, danes in za vedno. Amen. On je isti Jezus danes, kot je bil On tudi včeraj. On bo za vedno isti Jezus.

In medtem ko jaz govorim o tem, stoji ta ista Svetloba, ki je na sliki, manj kot dva koraka od mesta, kjer sem jaz. To je res. Jaz tega ne morem videti s svojimi očmi, vendar vem, da to stoji tukaj. Jaz vem, da se je to namestilo znotraj mene prav zdaj. Oh! Če bi le lahko videli to razliko, ko vas ujame sila vsemogočnega Boga in kako so stvari potem videti drugačne.

91 To je izziv za vsakogar. Jaz nisem nameraval moliti za bolne ljudi. Želel sem to pojasniti. Ampak vizija visi nad ljudmi. Bog to ve. Jaz ne bom poklical molitvene vrste, samo pustil vas bom sedeti tam. Koliko od vas ljudi nima molitvene kartice? Da vidim vaše roke. Nekdo, ki nima molitvene kartice, ki nima molitvene kartice.

Neka temnopolta gospa sedi tukaj, vidim vašo glavo in dvignjene roke. Ali je to res? Samo vstanite, da bi vas lahko oddvojil za trenutek. Ne vem, kaj bo dejal Sveti Duh,

ampak vi me gledate strašno pošteno. Ali nimate molitvene kartice? Če mi Sveti duh razodene, v čem je vaš problem… Jaz to delam samo za začetek, da bi lahko začeli. Ali verjamete, da sem… Vi veste, da ni ničesar… Ni nobene dobre stvari glede mene. Če ste vi poročena žena, potem nisem nič več kot vaš mož. Jaz sem samo človek. Toda Jezus Kristus je Božji Sin in On je poslal svojega Duha, da bi potrdil te stvari.

Če mi Bog pove, kaj je narobe z vami (in vi veste, da sploh ni načina, da bi kontaktiral z vami), ali boste verjeli z vsem svojim srcem? (Sestra komentira.) Bog vas blagoslovi. Potem vas je visok krvni pritisk zapustil. To je to, kar ste imeli. Ali ni bilo tako? Torej sedite. Vi ste to začeli verjeti ob pravem času. Pozivam kogarkoli, da verjame.

92 Poglejte sem, dovolite mi, da vam nekaj povem. Marta je šla k Gospodu Jezusu Kristusu in ta dar nikoli ne bi deloval... Toda Oče mu je že pokazal, kaj je nameraval storiti. To nikoli ne bi delovalo. Toda ona je dejala: »Gospod, če bi Ti bil tukaj, moj brat ne bi umrl.« Dejala je: »Ampak tudi zdaj vem, da ti bo Bog dal, kar koli ga zaprosiš.«

On je dejal: »Jaz sem vstajenje in življenje, kdor vame veruje, bo živel, tudi če umre. In vsakdo, ki živi in vame veruje, vekomaj ne bo umrl. Veruješ v to?«

Poslušajte, kaj je odgovorila. Dejala je: »Da, Gospod. Trdno verujem, da je vse, kar si povedal, resnica. Verujem, da si Ti Božji Sin, ki mora priti na svet.« To je bil njen ponižni pristop.

Vi se počutite drugače, ali ne, gospa? To je res.

93 Mlada dama, ki sedi ravno tam zraven vas, trpi zaradi artritisa in ženskih problemov. Ali ni tako, gospa? Vstanite samo za trenutek, mlada dama v rdeči obleki. Bili ste tako blizu, vizija je prišla k vam.

Artritis in ženski problemi. Ali je to res? In tukaj je še nekaj iz vašega življenja, (vi ste imeli - dobil sem dober pregled vašega življenja). Veliko skrbi imate v vašem življenju, veliko težav. Te težave so v povezavi z vašo ljubljeno osebo, z vašim možem. On je pijanec. Ne želi iti v cerkev. Če je to res, dvignite roko. Bog vas blagoslovi, gospa. Pojdite sedaj domov in prejmite svoj blagoslov. Vi ste ozdravljeni. Svetloba se vrti okrog vas.

94 Človek, ki sedi točno tukaj zraven njega. Vi gospod, ali verjamete z vsem svojim srcem? Vi ste izgubili eno izmed svojih čutil, to je čutilo voha. Ali je to res? Če je tako, pomahajte s svojo roko. Dvignite svojo roko do ust na ta način in recite: »Gospod Jezus, jaz ti verjamem z vsem svojim srcem.« (Brat je dejal: »Gospod Jezus, jaz ti verjamem z vsem svojim srcem.«) Bog naj vas blagoslovi. Pojdite sedaj in prejeli boste svoje ozdravljenje.

Imejte vero v Boga! Kaj vi mislite o tem, tam zadaj? Ali verjamete? Bodite spoštljivi!

Tam je neka dama, ki sedi v tistem kotu. Vidim svetlobo, ki visi nad njo. To je edini način, s katerim vam lahko povem, kaj je s tem, ko ta svetloba visi. Ta svetloba visi nad to damo. Morda samo minuto, če bom lahko videl, kaj je to. Pravi zlom… Gospa trpi zaradi srčnih težav. Ona gleda naravnost vame.

In njen mož sedi ob njej. Ampak tudi mož je zbolel zaradi nekih bolezni, pravkar je bolan, vznemirjen in bolan. Ali ni tako, gospod? Dvignite svojo roko, če je to res. Tako je, to ste vi gospa, z majhnim robčkom tam. Gospod, ali ni tako? Ali niste bili danes na nek način vznemirjeni? Vi ste vznemirjeni v vašem želodcu, človek. Tako je.

Ali verjameta oba z vsem svojim srcem? Ali to sprejemata? Gospod, povem vam, vi prav tako, vidim vas z dvignjeno roko, imate kadilsko navado. Prekinite s tem. Vi kadite cigarete, tega ne bi smeli početi, to vas dela bolnega. Ali ni tako? Če je, pomahajte s svojo roko, na ta način. To je to, kar vas vznemirja. To je slabo za vaše živce. Vrzite to grdo stvar od sebe in ne počnite več tega. Vi boste to premagali in boste dobro. In srčne težave bodo zapustile vašo ženo. Ali verjamete to? Ali je to res?

Ne morem vas videti od tu in vi to veste, vendar nosite cigarete v svojem prednjem žepu. Tako je. Odložite te stvari in položite svojo roko na vašo ženo in recite Bogu, da ste končali s temi stvarmi. Vi boste odšli domov zdravi, vi in vaša žena bosta zdrava. Naj bo blagoslovljeno Ime Gospoda Jezusa Kristusa!

Ali verjamete z vsem svojim srcem?

95 Ta mala dama sedi tukaj in gleda name. Vi tukaj na prednjem sedežu, sedite ravno tukaj. Mala dama z… Gleda vame, sedi točno tukaj. Ali imate molitveno kartico, gospa, ki ste tukaj? Nimate nobene molitvene kartice? Ali verjamete z vsem svojim srcem? Ali verjamete, da vas Jezus Kristus lahko ozdravi?

Kaj vi mislite o tem? Vi, ki sedite zraven nje? Gospa, ali imate vi molitveno kartico? Je nimate? Želite tudi vi ozdraveti? Ali ne bi želeli, da bi ponovno jedli, kot ste nekoč, da bi se končale vaše želodčne težave? Ali verjamete, da vas Jezus sedaj ozdravlja? Vstanite, če verjamete, da vas je Jezus Kristus ozdravil.

Vi ste imeli popolnoma razjeden želodec, ali ne? To je vse zaradi nervoze. Dolgo časa ste bili nervozni. Posebej te kisline in stvari, oziroma mislil sem, da to ustvarja kislino in imate zaradi tega občutljive zobe, ko se vam hrana vrača nazaj v usta. To je res. Da, gospod. To je peptični čir na želodcu in se nahaja na dnu vašega želodca. To včasih gori, po tistem, ko ste jedli toast z maslom. Je to res? Jaz ne berem vaših misli, ampak Sveti Duh je nezmotljiv. Vi ste sedaj ozdravljeni. Pojdite domov in bodite zdravi.

96 In kaj je z vami tukaj v tej smeri? Nekateri izmed vas tam čez brez molitvene kartice, dvignite svoje roke, nekdo je brez molitvene kartice. V redu. Bodite v spoštovanju. Verujte z vsem srcem. In kaj je tam zgoraj na balkonu? Imejte vero v Boga.

Jaz tega ne morem delati sam od sebe, to je samo Njegova suverena milost. Ali verjamete? Jaz lahko povem samo to, kar mi On pokaže. Tako kot je vaša vera… Jaz to govorim, da malo pretresem vašo vero in da bi potem videl, po kateri poti me bo On vodil. Ali se zavedate, da to ne dela vaš brat? Vi stojite v Njegovi prisotnosti. To nisem jaz, ki počne te stvari. Vaša vera to premika. Jaz tega ne morem premakniti. To je vaša vera, ki to počne. Ni drugega načina, ki bi deloval. Samo trenutek.

97 V tem kotu vidim nekega temnopoltega moža, ki sedi tam, nekoliko starejšega, z očali. Ali imate molitveno kartico, gospod? Vstanite za trenutek. Ali verjamete z vsem srcem, da sem Božji služabnik? Vi razmišljate še o nekom, ali ne? Če je tako, pomahajte z roko. Ne zato, ker sam to jaz, vaš brat. Torej, vi nimate molitvene kartice. Vi sploh ne bi imeli možnosti priti v molitveno vrsto, ker niste dobili molitvene kartice. Torej, če je kdorkoli od vas dobil molitveno kartico, nikar ne vstajajte, zato ker boste imeli možnost priti v molitveno vrsto.

Toda jaz sem ravnokar videl to svetlobo, kako visi nad njim. To še ni prešlo v vizijo. Jaz vas ne morem ozdraviti brat, jaz tega ne morem. Samo Bog lahko to stori. Ampak vi imate vero, vi verjamete in tam je nekaj, kar je povzročilo, da bo tako.

Če bo vsemogočni Bog povedal temu človeku, kaj je njegov problem, ali boste vi ostali prejeli svoje ozdravljenje? Tukaj je človek in stoji deset do petnajst metrov od mene. Nikoli v svojem življenju ga nisem videl. On je samo človek, ki stoji tam. Če bo vsemogočni Bog odkril, kaj je narobe s tem človekom, bi moral vsak izmed vas oditi od tu kot zdrava oseba. Kaj bi še lahko Bog več storil? Ali je to res?

98 Gospod, vam ne manjka nič. Malo ste slabotni, malo se ponoči zbujate, prostata in tako dalje, vendar to ni vaša težava. Vaša težava je vezana na vašega sina. In vaš sin je v nekakšni državni ustanovi in ima dvojno osebnost. Ali ni tako? Pomahajte s svojo roko, če je tako. To je natanko tako.

Koliko od vas sedaj verjame, da Jezus Kristus, Božji Sin, stoji tukaj? Vstanimo in Ga slavimo ter prejmimo svoje ozdravljenje.

Vsemogočni Bog, Avtor življenja, Darovalec vsakega dobrega daru, Ti si tukaj, isti Gospod Jezus Kristus, isti včeraj, danes in za vedno.

In Satan, ti si dolgo zavajal te ljudi. Izidi iz njih! Jaz te rotim pri živem Bogu, katera prisotnost je sedaj tu v obliki Ognjenega Stebra. Zapusti te ljudi in izidi iz njih v Imenu Jezusa Kristusa.

Naj vsak od vas vstane, dvigne svoje roke in slavi Boga in naj vsak prejme svoje ozdravljenje.

www.messagehub.info

Pridiga

William Marrion Branham

"… v dneh glasu…" Raz 10,7